

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Družbeni plan gospodarskega razvoja okraja Ljubljana za razdobje od leta 1957 do 1961

24.

Na podlagi 16. člena zakona o okrajnih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/52) 7. in 9. člena statuta okraja Ljubljana in 4. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ št. 52/57) je Okrajni ljudski odbor

Ljubljana na seji okrajnega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 28. aprila 1959 sprejel

DRUŽBENI PLAN GOSPODARSKEGA RAZVOJA OKRAJA LJUBLJANA

za razdobje od 1957. do 1961. leta

PRVI DEL

Smernice za gospodarski razvoj

I. poglavje

Osnovni cilji in smernice razvoja

Na podlagi že doseženih uspehov v večanju proizvodnje in razvijanju proizvodnih sil, vse bolj učvrščenega delavskega samoupravljanja in uveljavljanja družbenega upravljanja je možno nadaljevati in pospeševati vsestranski družbeni in gospodarski napredek okraja.

Vendar je možno doseči v prihodnje napredek le z odločnejšim odpravljanjem neskladnosti, ki so se pojavile v preteklem razdobju in ki bi sicer zavrele razvoj, če se ne bi odstranile. Življenjski in družbeni standard se zadnja leta ni večal sporedno z naraščanjem industrijske proizvodnje, kar se zlasti kaže v industrijskih središčih. Tam se opaža občutna neskladnost zaradi zaostajanja v nekaterih panogah gospodarstva, ki direktno vplivajo na življenjske pogoje delovnega človeka, prav tako tudi v stanovanjski izgradnji in graditvi drugih komunalnih in družbenih služb, kot so zdravstvene, prosvetne, kulturne in socialne ustanove. V razvoju gospodarstva zlasti zaostaja kmetijska proizvodnja, kar zožuje življenjski standard prebivalstva in bazo za industrializacijo dežele. To povzroča, da se morajo gospodarske organizacije bolj naslanjati na uvoz surovin pa tudi živil ter so tako v večji meri pod vplivom razpoložljivih količin tujih plačilnih sredstev, po drugi strani pa zavira razvoj socialističnih odnosov na vasi, s čimer znižuje tempo gospodarskega razvoja. Zaostajanje v razvoju trgovine in prometa je zoževalo tržišče, povzročalo nestabilnost in nezadostno gospodarsko povezavo posameznih krajev v skupni trg. V tem pa ni dovolj odpiralo možnosti za naraščanje proizvodnje, niti ni dovolj približalo uspehov v proizvodnji prebivalstva. Zato delovni človek ni dovolj občutil že doseženih uspehov v našem gospodarskem razvoju, kar je negativno vplivalo na dviganje produktivnosti dela.

Bodoči razvoj zahteva koncentracijo sil pri reševanju teh neskladij ob upoštevanju, da bo to le sredstvo za doseg kompleksnejšega in bolj skladnega nadaljnjega raz-

voja. Zato se postavljajo v obdobju 1957—1961 predvsem tele politično-ekonomske naloge:

1. Skupna družbena proizvodnja mora stalno naraščati za okoli 9,7% letno, industrijska proizvodnja pa za okoli 9,6% letno. To bo možno doseči z izboljšanjem preskrbe z energijo in s surovinami, ki jih je treba zagotoviti iz domače industrijske in zlasti kmetijske proizvodnje.

Razvijati je treba zlasti tiste stroke, ki imajo zagotovljeno večje tržišče v povečanih dohodkih prebivalstva in v višanju družbenega standarda zlasti z graditvijo stanovanj ter izvozom, čemur se morajo podjetja čim bolj prilagoditi. Za uspešno zadovoljevanje teh potreb naj se zato povezujejo v raznih oblikah kooperacije in na tej podlagi prehajajo iz polindustrijskega in obrtniškega načina proizvodnje majhnih količin blaga na veliko množično serijsko proizvodnjo z industrijskim načinom dela. To jim bodo omogočile tudi rekonstrukcije, katerih glavni namen mora biti boljše izkoriščanje obstoječih kapacitet z odpravljanjem ozkih grl in uvajanjem moderne tehnike, ter izboljševanje delovnih pogojev. Industrija naj se usmerja zlasti v proizvodnjo visokovrednih končnih izdelkov z visoko stopnjo predelave in širokim kvalitativnim sodelovanjem. Za doseg teh ciljev naj izkoristi tudi tesnejše sodelovanje z znanstvenimi inštituti.

V kmetijstvu je treba glede na ustvarjene pogoje doseči hiter napredek proizvodnje predvsem s krepitvijo kmetijskih posestev, večjimi vlaganji in z razširjenjem kooperacije z zasebnimi proizvajalci, a na podlagi naprednih agrotehničnih ukrepov, selekcije in zamenjave semen ter specializacije proizvodnje glede na naravne in tržne pogoje. Zagotoviti je treba tudi stalnost tržišča za odjem kmetijskih pridelkov z vnaprejšnjimi odkupnimi cenami. Ti ukrepi naj zagotovijo 10,8% letni porast kmetijske proizvodnje in razširijo materialno bazo za pospeševanje socialističnih odnosov na vasi. Za nerazvite pretežno kmetijske kraje bo to pomenilo začetek gospodarskega razvoja, zlasti če bo-

do zadrage uvajale tudi začetno predelavo pridelkov in se bo lahko predelovalna industrija približala proizvodnim področjem.

Trgovino je treba močnejše razvijati s ciljem, da bo mogla posredovati potrošniku vse tržne presežke po čim krajši poti, zato je treba izkoristiti vse organizacijske oblike, da se proizvodnja približa potrošniku. Trgovina za dnevno potrošnjo pa naj razširi svojo mrežo in naj dobiva bolj značaj javne službe s povezovanjem s stanovanjskimi skupnostmi in občinami zlasti preko razvijanja potrošniških svetov. Nepotrebno grosistično posredovanje je treba omejiti, promet pa olajšati z graditvijo novih skladišč in z izboljšanjem tehnične opreme.

Obrt je treba močno razviti, da bo mogla zadovoljiti povečano povpraševanje po storitvah, zlasti v zvezi z naraščanjem graditve stanovanj in potreb po uslugah dnevne potrošnje, serijsko proizvodnjo pa naj prepušča industriji. Predvsem se mora razvijati socialistična obrt, privatna pa naj ostane v okviru obrtne dejavnosti za drobne storitve dnevne potrošnje.

V prometu naj se zagotovi pokrivanje potreb proizvodnje in tržišča tako v tovrstnem kakor v osebnem prometu, v zadnjem pa še zlasti potreb turizma.

Gradbeništvo naj preide na moderne industrijske delovne metode z uvajanjem montažnih elementov, čemur se mora prilagoditi tudi industrija gradbenega materiala in projektiva. Urbanistični organi naj zato zagotovijo večje komplekse zemljišč za koncentrirano stanovanjsko izgradnjo.

Gostinstvo mora izboljšati pogoje za nudenje hrane abonentom in turistom, povečati pa tudi hotelske kapacitete v večjih središčih, kakor tudi kapaciteto restavracij, da se vskladi z razvijanjem zlasti tujega turizma.

Predvidene naloge v proizvodnji pa je mogoče doseči le s povečano storilnostjo, ki je pogoj za povišanje osebnega in družbenega standarda.

2. V bodočem obdobju so dani pogoji za stalno večanje delovne storilnosti za povprečno 6% letno. Zato je možno 59% večjo proizvodnjo doseči z dodatno zaposlitvijo samo 18.000 oseb, tako da se število zaposlenih v družbenem sektorju gospodarstva poveča za 22,8%.

3. Osebna poraba se bo v petletni dobi večala za 6—7% ali za 4—5% na prebivalca letno, kot je to zagotovljeno z zveznim družbenim planom. Treba je tudi večja sredstva usmerjati v družbeni standard zlasti v mestih in industrijskih središčih. Predvsem je treba graditi hitreje in več stanovaj in ustanavljati različne servise za pomoč go-

spodinjstvom v okviru stanovanjskih skupnosti. Razširiti je treba mrežo osnovnih šol, da se odstrani pomanjkanje dosedanjega šolskega prostora in tako izboljšajo materialni pogoji, ki bodo zagotovili izvajanje šolske reforme. Potrebe gospodarstva narekujejo tudi graditev novih srednjih strokovnih in vajenskih šol ter pripadajočih jim internatov, ki omogočajo šolanje mladine tudi s podeželja. Z izboljšanjem materialnih pogojev se mora omogočiti izboljšanje zdravstvenih uslug in jih približati prebivalstvu, kar bo mogoče doseči z gradnjo zdravstvenih domov in dodatnih specializiranih bolniških kapacitet. Zaradi pospešene graditve je treba v tem času urediti tudi urbanistične načrte za vse večje kraje in detaljno zazidalne programe za ožja območja in začeti s sestavljanjem kompleksnega regionalnega prostorskega načrta za ves okraj. Ta naj omogoči skladno prostorsko razvijanje naselij, prometa in gospodarstva.

4. V bodočem obdobju se bo investiralo več kot doslej v objekte družbenega standarda in v negospodarske investicije, ki bodo posredno vplivale na živahnejši razvoj na gospodarskem področju. Struktura investicij se bo menjala tudi v gospodarstvu s tem, da bo treba največ vlagati v trgovino, obrt in gostinstvo ter v kmetijsko proizvodnjo. V industriji naj se zlasti omogoči rekonstrukcija. Poleg vlaganj v osnovna sredstva se mora zagotoviti tudi ustrezno povečanje obratnih sredstev.

Investicije morajo temeljiti na perspektivnih programih ljudskih odborov in programih za razvoj podjetij. Pri vseh vlaganjih se je treba ravnati po načelu najhitrejše aktivizacije vloženih sredstev.

Umestno je, da se tudi amortizacijski skladi podjetij uporabljajo le na podlagi takih programov.

5. Na podlagi predvidevanj republiškega perspektivnega plana se mora izvoz letno povečati za 11,5%, kar bo možno zagotoviti v ljubljanskem okraju, če bodo proizvajalci izboljšali kvaliteto svojih izdelkov in poiskali primerna tržišča, obenem pa stalno iskali možnosti, da zmanjšajo uvoz tako, da uvozne materiale zamenjujejo z materialom iz domače proizvodnje. Povečanje gostinskih kapacitet, razvijanje pogojev za domači turizem ter izboljšanje prometnih zvez bo povečalo tudi dotok deviznih sredstev iz tujega turizma.

6. Skladnejši razvoj gospodarstva bo omogočil razširitev pravic in bogatejšo vsebino delu delavskih svetov, ki naj zlasti iščejo novih metod pri delitvi dohodka med neposredne proizvajalce po delu in razdeljevanju presežka dela ob upoštevanju osebne potrošnje in družbenega standarda v okviru komune. Delavski sveti lahko prevzamejo velik del odgovornosti za razvoj družbenega standarda v komunah, kjer prebivajo člani njihovih kolektivov in usmerjajo njih razvoj. Razširilo se bo delovanje stanovanjskih skupnosti, ki bodo preko potrošniških svetov lahko direktno usmerjale

preskrbo ter preko organov družbenega upravljanja tudi druge službe družbenega standarda. Na deželi bodo združni sveti in širjenje kooperacije pospešili socialistično preobrazbo vasi. Tako bo lahko to obdobje pomenilo tudi poglobljanje in širjenje socialističnih proizvodnih odnosov, kar bo pozitivno vplivalo na naraščanje proizvodnje in živ-

vahen razvoj vsega gospodarskega in družbenega življenja.

Vsi organi družbene skupnosti, kot so Mestni svet mesta Ljubljane, občinski ljudski odbori, zbornice, združenja, sindikati in drugi organi družbenega upravljanja, morajo povezovati in usmerjati celotno družbeno aktivnost v skladu z nalogami tega perspektivnega plana.

II. poglavje

Družbeni brutoprodukt in narodni dohodek

1. Na podlagi gornjih smernic se pričakuje, da se bo v okraju Ljubljana družbeni brutoprodukt povečal takole:

V milij. din (po cenah leta 1956)	1956	1961	Indeks	Povprečno letno povečanje v %
družbeni brutoprodukt	149.224	236.920	159	9,7%

2. Ker se ocenjuje, da se bo v tem obdobju skupno prebivalstvo večalo letno ca. 1,15%, bo narodni dohodek na prebivalca letno naraščal za okoli 10%.

3. Na podlagi hitrejšega razvijanja socialističnih gospodarskih organizacij v kmetijstvu in kooperacije z zasebnimi kmetovalci bo narasla udeležba socialističnega sektorja v kmetijski proizvodnji od 14,8% v letu 1956 na 21,5% v letu 1961, v obrti pa bo to razmerje naraslo od 60,5% leta 1956 na 68,9% v letu 1961.

4. Po posameznih panogah se predvideva sledeče povečanje proizvodnje in storitev:

V milijonih din (po cenah 1956)	1956	1961	Indeks
Gospodarstvo skupaj	149.224	236.920	159
Industrija	89.317	140.523	157
Kmetijstvo	12.146	18.920	156
Gozdarstvo	1.713	2.136	125
Gradbeništvo	9.356	12.996	139
Promet	4.262	5.827	137
Trgovina	11.059	20.957	190
Gostinstvo in turizem	3.510	5.355	153
Obrt	14.372	19.938	139
Komunala	1.746	7.101	407
KZ	1.743	3.163	181

Izreden porast komunalne dejavnosti je posledica pregrupacije gospodarskih organizacij.

III. poglavje

Investicije

1. Skupna investicijska vlaganja v osnovna sredsiva družbenega sektorja bi znašala do leta 1961 skupno 109 milijard. Računa se, da bodo stvarna vlaganja še nekoliko višja zaradi mobilizacije dodatnih sredstev za gradnjo stanovanj in za investicije v združnem sektorju kmetijstva.

Struktura skupnih bruto investicij v tem razdobju bi bila sledeča:

Skupno bruto investicije	100%
V tem: negospodarske investicije	45%
gospodarske investicije	55%

2. Za investicije v družbenem sektorju gospodarstva se bo pri rekonstrukcijah uporabila tudi amortizacija. Da se zagotovi izvršitev nalog po perspektivnem planu, se je treba posluževati različnih oblik združevanja sredstev ljudskih odborov in gospodarskih organizacij, zlasti zato, ker sredstva gospodarskih organizacij predstavljajo večji del razpoložljivih možnosti za investicije. Zato je treba najti primerne oblike, ki bi zagotovile usmerjanje razpoložljivih sredstev.

Glede na gornje smernice bi v strukturi gospodarskih investicij prišlo do določenih sprememb, tako da bi procentualna struktura vlaganj v osnovne sklade nudila sledečo sliko:

Gospodarstvo skupaj	100%
Industrija v tem: industrija gradbenega materiala	4,1%
industrija za široko potrošnjo	15,0%
ostala industrija	25,2%
Kmetijstvo	9,9%
Gozdarstvo	2,1%
Gradbeništvo	4,9%
Promet	4,6%
Trgovina in gostinstvo	18,8%
Obrt	5,2%
Komunala	10,2%

3. Zagotoviti je treba večjo učinkovitost investicijskih naložb, hitrejšo aktivizacijo in višjo rentabilnost. Važno je zato, da se sredstva delijo samo na podlagi natečajev in po vsestransko proučenih, utemeljenih in potrjenih programih in projektih za vse investicije, tako gospodarske kot negospodarske. V programih se mora upoštevati maksimalno varčevanje pri tehnični izvedbi. Dela se smejo izvajati samo na osnovi projektov ob poostrenem nadzorstvu investitorja in projek-

tanta, kar naj zagotovi dodatno znižanje stroškov. V programih za razširitev zmogljivosti se morajo upoštevati tudi potrebe po dodatnih investicijah za družbeni standard zaradi povečanja zaposlenih. Zato naj se novi obrati, ki ne zahtevajo posebnih tehnoloških pogojev, raje prenašajo v kraje, kjer delovna sila že obstoji, in ne bo treba dodatnih vlaganj za standard, kar ustreza načelu največje ekonomičnosti in rentabilnosti investicij.

IV. poglavje

Produktivnost in zaposlenost

1. Produktivnost dela se bo zaradi večje proizvodnje in boljše preskrbe z materialom in energijo in zaradi razširjenega trga še povečala, na kar bo močno vplivala tudi industrializacija proizvodnih procesov, modernizacija zmogljivosti in odprava ozkih grl. Povečana produktivnost dela pa bo omogočila nadalje večati proizvodnjo in dvigati življenjski standard. Dvig življenjskega standarda zlasti zaradi večje gradnje stanovanj, boljše preskrbe s potrošniškim blagom in uslugami bo povečal zanimanje za proizvodnjo in zvišanje delovnega učinka zlasti še, ker se bo sporedno spreminjal način delitve dohodka in se razširjalo delavsko in družbeno samoupravljanje.

Občuten dvig kmetijske proizvodnje z uporabo moderne agrotehnike in komasirana proizvodnja, temelječa na ekonomski zainteresiranosti proizvajalca, ki se sam gospodarsko povezuje z zadrugo v raznih oblikah kooperacije bosta vsekakor povečala storilnost v kmetijstvu. Ta se bo povečala z vplivom na obseg blagovnega prometa, z razširjanjem surovinske baze industriji in boljšo preskrbo prebivalstva tudi v drugih gospodarskih panogah.

2. Zato se pričakuje, da se bo storilnost v gospodarstvu večala za cca 6% letno, občutne rezerve pa omogočajo še hitrejši porast. Število zaposlenih se bo zato povečalo samo za 18.000 oseb ali za 22,8% v primeri z letom 1956, v državni upravi pa bo ostalo stanje nespremenjeno. V kmetijstvu bo število aktivnega prebivalstva ostalo nespremenjeno in se bo zaradi tega socialna struktura prebivalstva

spremenila tako, da bo kmečko prebivalstvo, ki je leta 1953 tvorilo 24,8% in leta 1956 24,6% celotnega prebivalstva, tvorilo leta 1961 samo še 23,9% vsega prebivalstva.

V. poglavje

Osebnost in splošna potrošnja

1. V skladu z nalogami v resoluciji Zvezne ljudske skupščine o perspektivnem razvoju osebne in splošne potrošnje se mora zagotoviti v tem obdobju naraščanje osebne potrošnje za 6—7% letno ali za 4—5% na prebivalca. Zagotoviti je treba naraščanje osebne potrošnje v odvisnosti od porasta količine in kvalitete dela. Zaradi zaostajanja osebne potrošnje v mestih in industrijskih središčih bo treba vskladiati porast osebne potrošnje v mestih in na vasi. To bo možno doseči z razvijanjem kmetijske proizvodnje na podlagi kooperacije med zasebnimi kmetovalci in zadrugo, s čimer bo zagotovljeno večanje osebne potrošnje na vasi v odvisnosti od povečanja kmetijske proizvodnje in tržnih presežkov.

2. Družbeni standard se mora v tem obdobju razvijati tako, da bo zadostil ne samo večjim potrebam naraščajočega števila prebivalcev, temveč tudi izboljšal njegovo življenjsko raven.

V tem razdobju bo za družbeni standard in državno upravo porabljeno brez republiških sredstev skupno cca 63 milijard dinarjev ali 12,6 milijard letno, od česar se bo cca 31 milijard porabilo za investicije. To bo zadostovalo ne samo za nadomeščanje osnovnih skladov družbenega standarda, temveč tudi za njihovo razširitev, kot jih zahtevajo gornje smernice

DRUGI DEL

Dejavnosti splošne potrošnje

VI. poglavje

Šolstvo

1. Šolstvo se bo v bodoče razvijalo v skladu z demografskimi činitelji, ki zahtevajo predvsem razvoj obveznega šolstva in zadovoljitev potreb v gospodarstvu zlasti v razvijanjem strokovnega šolstva. Razvoj šolstva mora iti v taki smeri, da vsestransko podpre izvajanje šolske reforme, da bo čim popolneje izvedena. Zato je treba z novogradnjami povečati šolsko površino tako, da se ne samo prepreči uvajanje tretje izmene v osemletkah in odklanjanje vpisa novih učencev v srednje strokovne šole zaradi pomanjkanja prostora, temveč tudi da se doseže izboljšanje stanja v razpoložljivih prostorih, zlasti v mestih in industrijskih središčih. Šolska reforma zahteva tudi izboljšano kvaliteto pouka, za kar je treba povečati tudi materialna sredstva za šolstvo v celoti, v teh pa bodo morali materialni izdatki naraščati hitreje od osebnih. Zagotoviti je treba pogoje za povečanje števila dajatev na učiteljskih, ker tega kadra najbolj primanjkuje in je zato tudi pogoj za razvoj drugih šol, tudi strokovnih in šol za odrasle, ki dajejo kader za gospodarstvo. V vrstih se bo povečalo število gojencev, zaradi česar bo treba odpreti še več novih. Glede na te potrebe se računa s povečanjem šolske površine do leta 1961 za več kot 41.790 m², kolikor bi zadostovalo za vzdrževanje obstoječega stanja, tako da se bo sedanje stanje tudi izboljšalo.

2. Ker se pričakuje stalno naraščanje števila štipendiranih in ker potrebe po kvalificiranem kadru

stalno naraščajo, bodo precej naraščali tudi izdatki za štipendije. Štipendije naj se delijo po razpisu, pri čemer pa se mora upoštevati uspeh prosilca ter dati prednost otrokom padlih borcev in žrtvam fašističnega nasilja.

3. Za ta predvideni razvoj šolstva je treba v razdobju do leta 1961 skupno 12.434 milijonov dinarjev sredstev, od tega odpade na investicije 3417 milijonov dinarjev.

VII. poglavje

Kultura in telesna vzgoja

1. Dejavnost kulturnih ustanov v tem razdobju se bo razvijala tako, da bodo vse bolj postajale organizatorji širše udeležbe množic v aktivnem kulturnem udejstvovanju.

Glasbene in baletne šole, ki nudijo mladini dopolnilno izobrazbo se naj razvijajo po eni strani v nosilce splošnega tovrstnega izobraževanja, na drugi strani pa naj se razvijajo iz ozke šolske organizacije v širše nosilce in organizatorje zlasti glasbene kulture na terenu še posebej v družini. Ker šola za umetno obrt vzgaja kadre za oblikovanje industrijskih predmetov, za katerimi obstoji pereča potreba v industriji in obrti, se ji morajo izboljšati materialni pogoji z novogradnjo. Mestno gledališče in SNG naj razvijata gostovanja po drugih središčih na terenu in pomagata graditi amatersko gledališko dejavnost. Ustanovi naj se mladinsko gledališče za razvijanje gledališke dejavnosti za mladino.

Pri zaščiti kulturnih spomenikov se bodo nadaljevala dela v stari Ljubljani, poleg drugih manjših po-

segov pa se bodo začela tudi zaščitna dela na več zgodovinskih objektih. Domovi kulture in »Svobod« v mnogih primerih ustrezajo samo za klasično društveno dejavnost. Zato jih bo treba adaptirati za razširjeno društveno izživljanje in povečati njih število z domovi v krajih, kjer jih še ni.

V bodočem obdobju naj se obstoječe ustanove predvsem notranje utrjuje in racionalneje uporabljajo družbena sredstva, obenem pa skrbijo za večanje svojih lastnih dohodkov, da bi se tako izboljšalo razmerje med subvencijo in lastnimi dohodki.

2. Za potrebe kulture bo treba v tem obdobju 2123 milijonov dinarjev sredstev, od tega 314 milijonov dinarjev za investicije, kar bo zadostovalo za rešitev samo najosnovnejših problemov.

3. Telesnovzgojne organizacije se bodo morale bolj kot doslej orientirati na množično telesno vzgojo in iskati takih načinov dela, ki ne zahtevajo mnogo finančnih sredstev. Za zadovoljitev potreb bo treba 1503 milijonov dinarjev, od tega 233 milijonov dinarjev za investicije, ki se bodo porabile za ureditev športnih igrišč v Ljubljani in drugih pomembnejših krajih v okraju ter za manjše dotacije družbenim organizacijam.

VIII. poglavje

Urbanistično urejanje naselij

1. Regionalno in urbanistično planiranje temelji na geodetski dokumentaciji, ki je v sedanjem stanju pretežno neustrezna. Zato je treba, da se do leta 1961 zadovoljivo uredi stanje katastrskih map s pripadajočimi operati, kar naj se izvede z novimi meritvami na terenu.

2. Obstoječečasne odloke o uporabi zemljišč v gradbene namene je treba postopno nadomestiti z ustrezno urbanistično dokumentacijo po zakonu o urbanističnih projektih. Zato je treba izdelati urbanistične programe v prvi vrsti za mesta, nato pa tudi za druga naselja, obenem pa za hitro rastoča področja mest izdelati idejne regulacijske načrte. Do leta 1961 je treba izvršiti naloge, kakor so postavljene v dokumentaciji. Za izvedbo teh nalog do leta 1961 se zagotovi 263 milijonov din. Občinski ljudski odbori so dolžni del teh nalog, ki pripadejo v izvršitev njim, vključiti v svoje perspektivne in tekoče plane.

IX. poglavje

Komunalne službe

1. Razvoj komunalnih služb in naprav doslej še ni vsklajen z razvojem industrije in stanovanjske graditve ter naraščanjem prebivalstva. V tem pretežno obdobju je treba prvenstveno skrbeti za graditev vodovodov in ureditev kanalizacije, ker sta ti dve službi ne samo nujno potrebni za življenje, ampak tudi zagotavljata osnovne zdravstvene pogoje v naseljih. S potrebno pozornostjo je treba tudi razvijati in modernizirati cestno mrežo, zlasti glede na razvoj cestnega prometa, ki skokoma narašča. V javnem mestnem osebnem prometu je treba končati I. fazo rekonstrukcije in podaljšati proge, da bodo zajele širše mestno področje ter povečati kapacitete. Glede na večjo stanovanjsko graditev in modernizacijo gospodinjstev je treba izboljšati preskrbo z električnim tokom in plinom. Druge komunalne službe naj se razvijajo v okviru zagotovljenih jim sredstev. Tarife za komunalne usluge naj v smislu smer-

nic zveznega in republiškega perspektivnega plana postopno prehajajo na ekonomske osnove tako, da bodo zagotavljale enostavno reprodukcijo, kar je v skladu z določili republiškega perspektivnega plana.

2. Vodovodno omrežje v okraju se bo povečalo za 194,5 km ali za 25 %. Poleg podaljšanja napajalnega cevovoda v Ljubljani se bodo v okraju gradili skupinski vodovodi: Kočevsko-Ribniški, Suhokrajinski, Dolenjski, Cerklje-Mengeš-Vodice. Občine pa bodo gradile vodovode za posamezna naselja.

Kanalska mreža se bo podaljšala za 35,6 km ali za 20 %. V Ljubljani se bodo gradili v glavnem zbiralniki, ki bodo omogočili končno sanacijo z gradnjo čistilne naprave. Zanj je treba pripraviti potrebno dokumentacijo. Sorazmerno s stanovanjsko gradnjo se bo izhajevala kanalska mreža tudi po ostalih večjih centrih v okraju.

3. Cestna mreža 3. in 4. reda se bo v tem obdobju podaljšala z novogradnjo cest Drtija-Kandrše in Čajnerji-Ravnik. Glavna dela bodo omejena na modernizacijo in rekonstrukcijo obstoječih cest, tako da se bo dolžina sodobnih cestišč 3. reda povečala od 34,2 km v letu 1956 na 66,3 km v letu 1961. Ceste 4. reda pa bodo modernizirale posamezne občine in opremljale s hodniki v večjih naseljih. Poleg tega bodo zgrajeni mostovi preko Višnice, Farjevca, Iščice, Ljubljance v Zalogu in na Prulah, Bistrice v Kamniški Bistrici in nadvoz v Črnučah.

4. Do leta 1958 je bil v Ljubljani javni mestni osebni promet rekonstruiran v I. etapi, do leta 1961 pa se predvideva še II. etapa, ki zajema podaljšanje nekaterih prog, s katerimi se zajema večji mestni teritorij. Število mest v vozilih se bo povečalo za 9 %. Postopno se bodo uvajale ekonomske tarife, promet se bo razširil na medmestne proge, uvedel se bo tovarni promet in razširila proizvodnja delavnice, s čimer bo Ljubljanska ECZ do leta 1961 rentabilna. Lokalni osebni promet ima od drugih krajev samo mesto Trbovlje, kjer se bodo v tem času povečale kapacitete.

5. Z nabavo novih smetarskih in škropilniških avtomobilov in smetnjakov se bo javna snaga v Ljubljani rekonstruirala na vsem mestnem območju. Enako v Trbovljah, kjer bosta nabavljena dva smetarska avtomobila in smetnjaki.

Omrežje javne razsvetljave se bo povečalo vzporedno z gradnjo stanovanj, število svetlobnih mest v okraju pa se bo povečalo za 17 %.

Površina parkov se bo povečala za 31 % in drevoredov za 114 %. Zelene površine se bodo urejale zlasti vzporedno z graditvijo stanovanj.

Začelo se bo urejati in delno razširjati centralno pokopališče v Ljubljani. Zalam se bo pripojilo Navje. Na podeželskih pokopališčih se bodo uredili potrebni objekti.

Služba požarne varnosti bo dobila dodatno opremo, nezadostna zaklonišča se bodo izpopolnila.

6. Naraščajoči cestni promet in elektrifikacija železnice Reka-Ljubljana-Zalog terja ureditev cestne mreže v Ljubljani sporedno z urejanjem železniškega vozlišča. Predvsem se mora zgraditi izvenmivojsko križanje Titove-Celovške ceste z železnico.

Do leta 1961 bodo v smislu resolucije Ljudske skupščine LRS izvršena sledeča dela: delna rekonstrukcija glavne postaje, delna izgradnja lokotovornega kolodvora v Mostah v zameno za onega v Šiški

in ob glavni postaji, delna rekonstrukcija lokomotivskega oprelišča in remize za elektrolokomotive na novem mestu. Povečana bo kapaciteta ranžirne postaje Zalog, položena bo proga v Tivoliju, ki bo omogočila izvedbo izvenmivojskega križanja Titove in Celovške ceste z železnico. Stroški za ta dela znašajo 2,6 milijard dinarjev, od česar bo nosil okraj 730 milijonov dinarjev.

Zaradi dograditve ceste (avtoceste) bo v Ljubljani zgrajen nov priključek, s čimer bo izboljšana povezanost avtoceste z drugimi smermi. Stroški bodo znašali 270 milijonov dinarjev.

7. Za izvedbo gornjih nalog ra področju komunalnih služb je potrebno 6896 milijonov dinarjev, od česar bo 3810 milijonov dinarjev porabljen za investicije.

X. poglavje

Aktivni odmor

1. Tempo modernega življenja ustvarja vedno večjo potrebo delovnega človeka, da svoj prosti čas izkoristi za odmor, zlasti v naravi s sprehodi, izleti, kopanjem, smučanjem, po možnosti združenim z drugimi oblikami športnega in zabavnega udejstvovanja. Zaradi tega ima skupnost dolžnost, da organizira možnosti za takšen aktivni oddih delovnega človeka. Možnosti nastajajo na zelenih površinah okrog stanovanjskih skupnosti, kjer se lahko zgrade manjša otroška igrišča in igrišča za košarko, namizni tenis in parki ter senčnice s klopmi, pa kopališča v bližini naselja z najnujnejšimi športnimi rekviziti in obratom za prigrizek in pijačo, sprehajališča v okolici naselij (na primer Rožnik, Golovec, Mestni log ob Malem grabnu v Ljubljani itd.).

V bližnji okolici večjih naselij je treba primerne kraje usposobiti za izlete ob koncu tedna, razvijati pa tudi turistično zanimive kraje v oddaljenejši okolici za daljše izlete. V to zvrst spada tudi organizacija dnevnega letovanja otrok, za kar so potrebna le najbolj nujna dnevna zaklonišča in obrat za dnevni topli obrok.

2. Za organizacijo takega odmora naj skrbijo organizacije in društva, ki delujejo na tem področju; ta se bodo glede investicij in porabe finančnih sredstev morala podrediti smernicam in politiki perspektivnega plana.

Vsi ti interesi naj za odpiranje posameznih turistično zanimivih, a doslej zapuščenih krajev formirajo posebne skupnosti ali konzorcije. S tem bo podana množična osnova tudi za živahnejši razvoj komercialnega turizma. Realizacija teh nalog bo možna le na osnovi združevanja sredstev zainteresentov.

3. Če izključimo rekvizite za odih v okviru stanovanjskih skupnosti samih, je treba napore usmeriti predvsem v razvijanje sledečih področij, primernih za rekreacijo delovne sile:

področje Ljubljane same: Grad, Rožnik in Golovec ter področje ob Malem grabnu v Ljubljani kot tudi celotno obrežje Save in izletišča na Govejku, Šmarni gori, Gobavici, Rašici in na Jančah;

bazen Sore z Medvodami, Zbiljskim jezerom in Podrečju;

Cerknica z jezerom, Rakovo dolino, Križno jamo, Križno goro in Loško dolino;

področje Krma z Iškim Vintgarjem, Kureškom, Rakitno in borovniškim Peklom;

zasavski hribi;

Kamnik s Kamniško Bistrico, Ve-

liko planino in Tuhinjsko dolino; področje Polhovega Gradca;

Kočevje in svet ob Kolpi z Rogom in kraji iz NOB;

Taborska jama, Višnja gora s Polzevim in dolino Krke, Travnica gora.

4. Za najnujnejši razvoj teh področij bi bilo treba 253 milijonov dinarjev predvsem iz sredstev podjetij, ki se naj porabijo v prvi vrsti za objekte, navedene v dokumentaciji. Za organizacijo te dejavnosti naj skrbijo občine in vključijo v svoje družbene plane ustrezne odločbe.

XI. poglavje

Zdravstvo, socialno zavarovanje in socialno varstvo

1. Ker je zdravstvena služba po občinah nezadostna tako glede prostora kot po zaposlenem osebju, je treba posvetiti največ pozornosti zidavi novih zdravstvenih domov in izpopolnitvi obstoječih. Pri tem naj se upošteva, da je treba pri zdravstvenih domovih, ki so oddaljeni od bolnice, priključiti tudi manjši hospital, kjer bodo bolniki nekaj časa lahko v zdravniški negi, če ni možnosti za zdravljenje na domu.

Ker se predvideva, da bodo kmečko prebivalstvo in obrtniki vključeni v zdravstveno zavarovanje, se mora zdravstvena služba za to usposobiti. Zlasti je treba razširiti posteljni fond v bolnicah.

V bodočem obdobju se pričakuje povečano število pacientov v zdravstvenih ustanovah za do 40 % v primeri z letom 1956, število zavarovancev pa se bo letno zvišalo za 5 %.

2. Poleg potrebnih rekonstrukcij in vzdrževanja zdravstvenih zavodov je treba izboljšati stanje zdravstvene službe na kočevskem področju. Tu naj se začne graditi nova bolnica s 150 posteljami. Za to je zagotovljeno 200 milijonov dinarjev.

Prav tako je treba rešiti vprašanje bolnice v Trbovljah, ker obstoječa funkcionalno in higiensko več ne ustreza. Potrebno je nujno zgraditi še otroški oddelek in dispanzer, za kar je zagotovljenih 30 milijonov dinarjev.

V Ljubljani se je treba nujno lotiti graditve nove mestne bolnice; za prvo etapo gradnje kirurškega oddelka s travmatologijo in posteljami za nevrologijo je v tem obdobju predvidenih 464 milijonov dinarjev. S tem se bodo povečale bolniške kapacitete za ves okraj.

3. Za potrebe zdravstvene službe je iz družbenih sredstev zagotovljenih skupno 4012 milijonov dinarjev, od tega za investicije 1677 milijonov, s čimer bodo krite najnujnejše potrebe. Računa pa se, da del izdatkov krijejo zdravstvene ustanove iz lastnih sredstev socialnega zavarovanja in iz sredstev interesov gospodarskih organizacij.

4. Podpore socialnega varstva potrebnim in dela nezmožnim polnim podprancem se bodo v bodočem obdobju zvišale do minimalne pokojnine. Dela zmožnim pa se bo v širšem obsegu posredovala primeren zaposlitev hkrati z uveljavljanjem pravic do pokojnine, užitkov itd., medtem ko se bo število podpirancev zniževalo. Solske mlečne kuhinje, ki so uspešna in razširjena oblika preventivnega varstva, bodo zajele vse otroke, zaradi česar bodo izdatki zanje naraščali, povečal pa se bo tudi prispevek staršev. Organiziranje počitniških kolonij za otroke bo vse bolj prehajalo na ekonomsko osnovo, odgovornost za teže ogrožene zavarovane otroke bo prevzemal ZSZ. Socialne zavode je treba sposobneje urediti. Prirediti

je treba prehodni dom za nezakon-
ske matere, pripraviti program za
nove počitniške domove in urediti
plečne kuhinje tudi na strokovnih
in vajenskih šolah.

Za gornje potrebe je predvideno
2807 milijonov dinarjev sredstev, od
tega 114 milijonov za investicije in
rekonstrukcije.

XII. poglavje

Stanovanjska graditev

1. Ker bi zaostajanje pri graditvi
stanovanj za gospodarskim razvo-
jem zaviralo ekonomski napredek, je
treba v tem obdobju pospešeno gra-
diti nova stanovanja. To pa na vsak
način le v okviru možnosti, ki jih
daje doseženi gospodarski napredek
izražen v obsegu namenskih sred-
stev za stanovanja, razpoložljivih
kapacitet gradbene operative in in-
dustrije gradbenega materiala. Nova
stanovanja je treba graditi
posebno v večjih industrijskih cen-
trih, zlasti pa v Ljubljani, ker se tu
zaostajanje stanovanjske graditve
najbolj občuti. V okraju se bo zato
v letih 1956—1961 povprečno gradilo
letno po 2010 stanovanj, v sami
Ljubljani 1380 stanovanj. S tem bo
pri potrebnem letnem povprečju
2170 novih stanovanj v Ljubljani
kritih le 64 % potreb. Za nova sta-
novanja bo letno vloženo v okraju
cca 4,8 milijard dinarjev, ali skupno
v 5 letih 24 milijard dinarjev.

2. Da bi mogli izvršiti ta plan,
se smejo graditi samo standardna
stanovanja, ki zagotavljajo prebi-
valcem osnovni higienski minimum.
Imelo naj bi za 4 osebe 56 m² neto
etažne površine in smejo stroški za
tako stanovanje znašati 2.050.000 din
vključno z gradbenimi obrtniški in
inštalaterskimi stroški. Stroški za
komunalne naprave ne smejo pre-
segati 15 % vrednosti objekta. Po-
večanje stroškov na višji stanovanj-
ski standard mora plačati koristnik
stanovanja v obliki povišane najem-
nine ali kot lastni prispevek k
stroškom zadržne gradnje.

3. Stanovanja naj se grade v
skladu z obstoječimi potrebami in
strukturno družin. To bi po sedanjem
stanju pomenilo, da mora biti 25 %
dvoletnišnih, 60 % tro- in štiriletiš-
nih, 10 % pet- in 5 % šestletniških
stanovanj. Graditi naj se tudi večja
stanovanja, ki jih je možno upora-
biti za dvojne ločenih gospodinjstev
in bi služila družinam, kjer so stari
starši še vključeni v skupno gos-
podinjstvo.

4. Stanovanja naj se grade po
projektih, ki so se že doslej iz-

kazali kot najbolj ekonomični in so
navedeni v dokumentaciji. Te pro-
jekte je treba še izpopolniti z novi-
mi dosežki standardizacije in jih
proglasiti za tipske. Nove program-
ske rešitve se lahko proglasijo za
tipske le, če so v skladu z načeli
racionalne graditve in v največji
meri upoštevajo industrijsko proiz-
vedene tipske elemente.

5. Postopno naj se izvede prehod
na ekonomsko gospodarjenje s stan-
ovanjskim fondom tako, da se raz-
vijajo vse oblike postopnega preha-
janja na ekonomske najemnine, kot
so: vključevanje lastnih sredstev
stanovalec, plačevanje anuitet in
povečanje najemnine za kritje do-
datnih stroškov višjega standarda.

6. Nova stanovanja naj se grade
na velikih gradbiščih, za katera je
predhodno pripravljena vsa urbani-
stična dokumentacija, da je možna
uporaba tehničnih sredstev. Ker
lahko le veliki investitorji organi-
zirajo tako velika gradbišča, naj se
še bolj razvijejo organizacije, ki
opravljajo servisno službo za gra-
ditelje, kot sta n. pr. Zavod za sta-
novanjsko izgradnjo in Zavod za
zadržno gradnjo v Ljubljani. Nu-
dita naj pomoč tudi izvenljubljan-
skim občinam, kolikor jim pogoji za
masovno gradnjo stanovanj ne omo-
gočajo, da sami ustanove take or-
ganizacije. Osnuje naj se tudi in-
formativni center, ki bo zbiral iz-
kušnje v stanovanjsko-komunalni
graditvi in jih bo posredoval in-
vestitorjem, izvajalcem, projektan-
tom in industriji.

Za tako perspektivno stanovanj-
sko graditev je treba ugotoviti sodelo-
vanje med investitorji, projektanti,
izvajalci in industrijo gradbenega
materiala, zlasti z dolgoročnimi po-
godbami.

7. Organi družbenega in delav-
skega samoupravljanja morajo pri
razdeljevanju stanovanj spoštovati
načelo, da se stanovanja dele med
delavce in uslužbenke v razmerju
strukture zaposlenih in to po vrst-
nem redu potreb. V tej dobi je tre-
ba rešiti stanovanjski problem bor-
cev in invalidov in jim v okraju za-
gotoviti najmanj 350 stanovanj, v
Ljubljani pa 300.

8. Sporedno z graditvijo stano-
vanj se morajo zgraditi tudi potreb-
ni komunalni servisi zlasti v večjih
naseljih, kjer gostota naselitve na-
rašča nesorazmerno z gostoto teh
servisov. Zlasti je to pereč problem
v Ljubljani. Pri ustanavljanju ser-
visov se je treba čim bolj oslanjati
na samofinansiranje potrošnikov.

Predvidevajo se sledeči servisi:

Servis	Število prebivalcev, ki jih posluhuje en servis	Potrebna sredstva za en servis v milijonih din	Predvideno skupno število servisov
1 za varstvo otrok	500	4	63
2 igrišča za otroke	500	2	62
3 za pomoč v gospo- dinjstvu	1000	3	30
4 za popravilo gospo- dinjskih strojev	1000	1	29
5 pralnica in likalnica	1200	12	27
6 družbena prehrana	—	100	5
7 prehranitveni centri	1200	22	29
8 obrt (brivec, krojač, čevljar)	1500	14	20
9 za hišna popravila	3000	6	12

S stanovanjsko izgradnjo pa se bodo obenem izgradile zmogljivosti
tudi za druge dejavnosti, potrebne naselju, ki se bodo finansirale iz
sredstev, predvidenih za razvoj gostinstva, trgovine in obrti, in sicer:

Z izgraditvijo 276 servisov bodo
naselja mnogo bolj opremljena,
kar bo obenem dalo tudi trdnjšo
osnovo za razvijanje stanovanjske
skupnosti. Stanovanjska skupnost se
mora razvijati kot osnovna enota
samouprave državljanov-potrošni-

kov, v okviru katere je mogoče raz-
širjati ozke meje družine in tako
ustvarjati pogoje za lažje in pe-
strejše življenje. Stanovanjska
skupnost šele omogoča izvedbo tega
programa.

TRETJI DEL

Gospodarske dejavnosti

XIII. poglavje

Industrija

1. V skladu z zveznim in republi-
škim perspektivnim planom naj se
industrija v ljubljanskem okraju do
leta 1961 usmerja predvsem na:

boljše izkoriščanje že obstoječih
proizvodnih zmogljivosti, zamenjavo
in izpopolnitev osnovnih sredstev,
modernizacijo, mehanizacijo, rekon-
strukcijo in razširitev, če je to ute-
meljeno v rentabilnosti, povečanju
sortimana in kvalitete, pri čemer je
treba upoštevati možnosti za usta-
navljanje dizlociranih obratov, če se
s tem prihrani dodatna sredstva
za stanovanjsko graditev. Nadalje je
treba dovršiti že začete objekte,
bolje organizirati proizvodnjo in iz-
vesti naprednejše tehnološke po-
stopke, kjer je možno, naj se izvede
avtomatizacija proizvodnih proce-
sov. Razvijati je treba kooperacijo
z domačimi in tujimi podjetji, iz-
delavo visokovrednih končnih iz-
delkov glede na ugodno stanje vi-
sokokvalificirane delovne sile, pro-
izvodnje za široko potrošnjo, zlasti
skladno z razvojem stanovanjske
skupnosti. Industrija naj prevzame
serijsko proizvodnjo od obrti ter

ustanavlja servisne delavnice za
lastne izdelke. Neizkoriščene kapa-
citate stranskih obratov naj se upo-
rabijo za obrtne usluge z osamo-
svojitvijo v obliki industrializiranih
obrtih obratov. Industrijsko pro-
izvodnjo je treba prilagoditi domači
surovinski bazi, potrebam gradbeni-
štva, doseči boljšo povezavo z raz-
iskovalnimi inštituti in zavodi, na-
črtno usposabljanje strokovne kadre
zaradi pravilne izrabe kvalifikacij-
skega setava, z združevanjem sred-
stev gospodarskih organizacij pa
naj se zagotovi ekonomično načrtno
investiranje. Nadaljnji razvoj in
krepitev delavske samouprave z
aktivnim sodelovanjem pri izpopol-
njevanju gospodarskega sistema in
razvijanju vsebine dela bosta zago-
tovala osebno in kolektivno inicia-
tivo, rast proizvodnosti dela in
boljšo kontrolo nad trošenjem ko-
lektivnih sredstev.

2. Na podlagi teh smernic se pri-
čakuje 9,6 % porast fizičnega obsega
industrijske proizvodnje povprečno
na leto tako, da bi bil do leta 1961
za 58 % večji kot leta 1956.

Porast fizičnega obsega industrijs-
ke proizvodnje po strokah bo
takšen:

Stroka	Indeks 1961/1956
111 — proizvodnja električne energije	147
112 — proizvodnja in predelava premoga	109
115 — barvasta metalurgija	124
116 — predelava nekovin	171
117 — kovinska industrija	146
119 — elektroindustrija	248
120 — kemična industrija	210
121 — industrija gradbenega materiala	179
122 — lesna industrija	145
123 — papirna industrija	140
124 — tekstilna industrija	151
125 — industrija usnja in obutve	163
127 — živilska industrija	160
129 — tobačna industrija	107
130 — filmska industrija	—
Skupaj industrija	158

Celotni dohodek industrije bo v
tem času narasel za 67 %, ker se
bo proizvodnja po sortimentu, kvali-
teti in stopnji dodelave precej iz-
boljšala.

3. S tehnično modernizacijo, raz-
širjenjem in razvijanjem delavske
samouprave in stimulativnega na-
grajevanja po delu se pričakuje v
času do leta 1961 porast produktiv-
nosti dela za 31,6 %, tako da bi se
58-odstotno povečanje proizvodnje
doseglo s samo približno 9000 novo-
zaposlenih, to je z 19-odstotnim po-
večanjem zaposlenih. Na povečanje
produktivnosti bosta vplivala poleg
omenjenih pogojev tudi izpopolnje-
ni gospodarski sistem in interes po-
sameznika in kolektiva za poveča-
nje osebnih dohodkov in skladov
podjetij ter komunne. Pri vključeva-
nju nove delovne sile je treba upo-
števati tudi rezervo že zaposlene
delovne sile, ki ni dovolj zaposlena.
Tako bi letni čisti povešek delovne
sile znašal le približno 3,5 %, in si-
cer prva leta več, leta 1960 in 1961
pa manj.

4. Predvideva se, da bo plani-
rano povečanje industrijske pro-
izvodnje mogoče doseči s približno
enakimi vlaganji kot v preteklem
obdobju. V osnovna sredstva bi vlo-
žili skupno 26.698 milijonov dinar-
jev. V ta znesek so všteta tudi vla-
ganja iz amortizacije. Pretežni del
se mora porabiti za rekonstrukcijo,
modernizacijo in delno povečanje
zmogljivosti, ostanek pa za dogra-
ditve (14 % vseh vlaganj) in za novo-
gradnje (9,4 %). Nove investicije so

predvidene le v kemični, lesni in tek-
stilni oziroma konfekcijski industriji
ter v industriji gradbenega mate-
riala ter nekovin.

Zaradi večje izrabe proizvodne
zmogljivosti in večje proizvodnje se
morajo povečati tudi vlaganja v
obratna sredstva tako iz lastnih
sredstev podjetij, kot tudi iz druž-
benih investicijskih skladov. Lastni
skladi obratnih sredstev naj bi se
do leta 1961 povečali za 11 milijard
dinarjev ali za 44 %, pri čemer pa
mora narasti tudi hitrost obračanja
teh sredstev.

Zaradi ostrega disproporca med
razvito proizvodnjo električne ener-
gije in zastarelimi prenosnimi na-
pravami je treba v proizvodnji
električne energije skoncentrirati
investicije na modernizacijo, raz-
širitev in izpopolnitev prenosnih
naprav.

V proizvodnji in predelavi pre-
moga se predvideva reorganizacija
odkopa in rekonstrukcija separacije
v premogovniku Kočevje, odpiranje
zaloga v Dolu pri Hrašniku in re-
konstrukcija ljubljanske plinarne
na novi lokaciji, ki bo omogočila
močno povečanje v proizvodnji plina.

Kemična tovarna v Ljubljani naj
pripravi vse potrebno za preusme-
ritev v proizvodnjo na bazi umet-
nih smol ali polimidnih vlaken. Pre-
usmeritev je potrebna zaradi ne-
ekonomičnosti proizvodnje ob raz-
širjeni tovarni aluminija v Kidri-
čevem.

Investicije v stroki nekovin naj
omogočijo izkoriščanje nahajališč

surovin (pralnica kremenčevega peska v Moravčah, rudnik kaolina v Črni, barit okrog Litije), oziroma naj se preorientira proizvodni program na tehnično in specialno keramiko (keramično-kemična industrija v Kamniku). Zaradi rastočega povpraševanja po tesnilih je treba razširiti naprave Tesnilke v Medvodah. Z izgradnjo prve etape je treba zagotoviti nadaljnji razvoj Tovarni optičnih in steklopihaških izdelkov v Ljubljani, ki ji neprimerni prostori ovirajo razvoj.

Vsa podjetja kovinske stroke v okraju bodo obnavljala in modernizirala dotrajani strojni park ter dopolnila obstoječe zmogljivosti in izboljšala tehnološki postopek, zaradi česar se bo proizvodnja znatno povečala in razširil sortiment.

Električna industrija bo z rekonstrukcijo povečala proizvodnjo sestavnih delov elementov in instalacijskega materiala, pri čemer se bo proizvodnja bolj industrializirala (Tela, Telekomunikacije, Elma IEV v Ljubljani).

V kemični industriji je predvidena dograditev Belinke v Soteski in prve etape Kemične tovarne v Kočevju. Z rekonstrukcijo se bo povečala proizvodnja Leka v Ljubljani, ki se bo s konfekcioniranjem presmeril na ekstrakcijo in sintezo, in Tovarna kleja v Ljubljani. Povečanje potrebe drugih industrijskih panog in stanovanjske graditve zahtevajo rekonstrukcijo tovarne premazov »Color« in »Helios«. Njun razvoj se mora usmerjati v fesnem sodelovanju in povezavi s predvideno tovarno umetnih smol in Kemično tovarno v Kočevju. Kemična tovarna Domžale bo z rekonstrukcijo razširila svoje zmogljivosti za proizvode živilske stroke (krompirjeva moka itd.).

Zaradi občutnega pomanjkanja gradbenega materiala, ki ima neustrezen sortiment in kvaliteto, zaradi česar zavira napredek gradbeništva, se bo z rekonstrukcijo oprekarja dvignila in modernizirala proizvodnja in storilnost, z umetnimi sušilnicami se zmanjšal sezonski karakter dela, a sortiment pa prilagodil potrebam modernega gradbeništva. Zgrajena bo tudi še nova tunnelska opekarna v Ljubljani ter obrat lurgi opoke pri Elektrarni Trbovlje. Izpolnile se bodo tudi Apnenice v Kresnicah in Dobropolju.

Lesna industrija bo z rekonstrukcijo in razširitvijo vskladila svojo proizvodnjo s potrebami gradbeništva in obrti ter surovinsko bazo s tem, da bo bolj razvila višje stopnje predelave. Pri tem mora bistveno prispevati k pocenitvi in hitrejši stanovanjski graditvi z uvajanjem serijske in množične proizvodnje tipiziranih elementov stavbnega in stanovanjskega pohištva v tesni povezavi z gradbeništvom.

Z delno rekonstrukcijo papirnice v Vevčah in na Količevem se bo povečala proizvodnja v skladu z naraščajočimi potrebami grafične in kartonažne industrije ter osebne potrošnje.

Predilnice in tkalnice bodo z rekonstrukcijami odpravile ozka grla in zamenjala obrabljene stroje, pletilnice in konfekcije pa si bodo z obnovo strojnega parka zagotovile prehod z obrtnega na industrijski način proizvodnje in s tem racionalneje izkoriščale material in dvignile storilnost. Sedanje obrtne obrate za serijsko proizvodnjo konfekcije je treba razširiti in organizirati kot konfekcijsko industrijo,

zlasti zaradi splošnega pomanjkanja posebno težke konfekcije.

Tudi v industriji usnja naj se z rekonstrukcijami doseže prehod od obrtnega načina dela na industrijski (Torbica, Usnjeni izdelki, Ljubljana), obe tovarni usnja pa naj si z rekonstrukcijo zagotovita bolj racionalno izrabo kože in predelavo odpadkov.

Zivilska industrija mora zagotoviti predelavo povečane tržne proizvodnje kmetijstva ob upoštevanju nujnosti, da se nekatere vrste začne predelave razvijajo v okviru KZ, če je to gospodarsko uspešneje.

Obnova in rekonstrukcija grafične industrije bo zagotovila odpravo obstoječega pomanjkanja vseh vrst grafičnih izdelkov, zlasti šolskih potrebščin in embalaže. Zaradi močno zastarelih strojev, neustreznih prostorov in do skrajnosti izrabljenih zmogljivosti je obnova še posebno pereča. Urbanistični razlogi narekujejo tudi nekatere preselitve.

Te razloge je treba upoštevati sploh pri vseh rekonstrukcijah, zlasti pa tam, kjer bi se rekonstrukcija na sedanji lokaciji ne mogla izvršiti in je preselitev nujno potrebna, kot n. pr. pri Tribuni, Plinarni, Umetniškem zavodu za litografijo, raznih obratih stavbnega mizarstva, ki se morajo preseliti iz središča mesta na obrobje, itd. Podjetja, ki imajo več raztresenih obratov po mestu ali neprimernih, premajhnih in ne higienskih prostorov, naj jih pri rekonstrukciji sanirajo in skoncentrirajo. Rekonstrukcija naj se tudi usmeri tako, da bo z njo izveden prehod od obrtniške na serijsko in

Kultura	1956	1961	Indeks
pšenica	12.832	25.844	201
ječmen	4.729	12.588	266
krompir	157.159	241.254	153
detelja in mešanica	42.224	87.343	203
seno	194.947	286.256	146,7

Da bi dosegli ta program so potrebni naslednji ukrepi, ki se bodo izvajali preko kmetijske službe in kooperacije med kmetijskimi posestvi in zadrugami ter zasebnimi kmetovalci: povečala se bo poraba umetnih gnojil od 12.000 ton na 45.000 ton, redno se izmenjavalo kvalitetno sortno seme, s katerim se bodo zlasti oskrbela kmetijska posestva in zadržniki v kooperaciji. Semena žit, krmnih rastlin in krompirja bodo zagotovila družbena posestva in kmetijske zadruge v proizvodnem sodelovanju, vse drugo pa bo dobavljeno od drugih. Povečala se bo sodobna mehanizacija: število traktorjev se bo dvignilo od 122 na 353. Ti morajo biti v celoti opremljeni s priključki in zato se bodo tudi razširile obstoječe agroservisne delavnice; z melioracijami na približno 6000 ha pa se bo znižala škoda, ki jo sedaj vsako leto utrpí kmetijstvo zaradi neurejenih vodnih razmer.

4. V sadjarstvu bo delo osredotočeno na asanaciji obstoječih nasadov. Obnova se bo izvajala v okviru priznanih sadnih rajonov tako, da bo obenem izvedena tudi rajonizacija sadjarstva. Do leta 1961 bo predvidoma zasajeno 2059 ha strnjjenih nasadov pretežno na zasebnih zemljiščih v okviru sadjarške skupnosti.

Za izvršitev te naloge bo treba znatno povečati proizvodnjo sadnih sadik in razširiti drevesnice.

Z rajonizacijo se bo spremenila struktura sort tako, da bo porastlo število jablan za 30 %, hrušk za 20 %, češenj in višenj za 62 %, površina pod jagodičevjem pa za 913 hektarov. Zaradi boljše agrotehnike se bo povečal tudi donos na drevo.

Industrijsko proizvodnjo, zlasti, kjer je ta proces že zastarel.

XIV. poglavje Kmetijstvo

1. V tem petletnem obdobju je treba doseči pospešen razvoj kmetijske proizvodnje in socialističnih odnosov na vasi. To bo možno doseči z močnim razširjenjem kmetijske kooperacije in z utrditvijo kmetijskih posestev, a na osnovi moderne agrotehnike in večjih investicij v kmetijstvu. Tak razvoj pa zahteva tudi specializacijo kmetijske proizvodnje odvisno od naravnih, tržnih in prometnih pogojev. Vse to bo naglo dvignilo hektarske donose, zvišalo produktivnost živine in donos v sadjarstvu. Na ta način bo dana osnova za povečano preskrbo prebivalstva in za razširjenje predelovalne industrije ter za večji izvoz presežkov. Na teh osnovah se bo razvijala logično tudi socialistična preobrazba vasi.

2. Vrednost celotnega dohodka kmetijske proizvodnje se bo v petletnem obdobju povečala od 13.052 milijonov din v letu 1956 na 21.679 milijonov din v letu 1961 ali za 66 %. Vrednost kmetijske proizvodnje na 1 ha obdelovalne zemlje se bo povečala od 103.000 din na 172.000 dinarjev v letu 1961 ali za 67 %.

3. V poljedelski proizvodnji se bo spremenila struktura njivskih kultur tako, da bo narasel delež krmnih in industrijskih rastlin od 28,6 % na 32,7 %, znižal pa se delež žita od 45,0 % na 41,4 %. Po najvažnejših kulturah se bo proizvodnja v tonah razvila takole:

Kultura	1956	1961	Indeks
pšenica	12.832	25.844	201
ječmen	4.729	12.588	266
krompir	157.159	241.254	153
detelja in mešanica	42.224	87.343	203
seno	194.947	286.256	146,7

5. Predvideva se povečanje živinorejske proizvodnje za 71 % po vrednosti, kar je utemeljeno z večjo in boljšo proizvodnjo krme, pravilno selekcijo ter specializacijo živinorejske proizvodnje po rajonih, na podlagi razvijanja kmetijskih posestev in s kooperacijo z zasebnim sektorjem, v okviru katere bo možno izvesti melioracije zamočvirjenih travnikov, ureditev skupnih čredinskih pašnikov in siliranje krmnih rastlin. Govedoreja se bo razvijala v proizvodnjo mleka v rajonu okoli mest in velikih mlekar. Povprečna mlečnost se bo dvignila in proizvodnja mleka porastla za 85 %, povečana bo tudi zmogljivost mlekar ter bo s tem mogoče odpraviti prodajo nepasteriziranega mleka. Po ostalih predelih se bo gojilo klavno govedo v kooperaciji. Proizvodnja klavne živine bo narasla za 46,3 %.

V prašičereji se bo pospeševala predvsem vzreja bekonov in pršutarjev z načrtno odbiro dalje od potrošnih centrov in v bližini mlekar.

Perutinarstvo se bo lahko vnaprej razvijalo samo s prehodom na intenzivno tržno proizvodnjo v obstoječih proizvajalnih središčih. Organizirale se bodo nove farme za proizvodnjo jajc in farme za industrijsko proizvodnjo klavnih piščancev.

6. V ribištvi se predvideva obnova 25 ha krapovskih ribnikov in dvig proizvodnje krapov ter se bo s tem omogočila boljša preskrba trga. Salmonidne ribogojnice bodo povečale proizvodnjo iker na 4,3 milijona v letu 1961, naraščaj pa bo vložen v odprte vode.

7. Za obrazloženi dvig kmetijske proizvodnje bo treba vložiti 5979 milijonov investicijskih sredstev, največ za dvig poljedelske proizvod-

nje, in sicer za melioracije, nabavo mehanizacije, gradnjo skladišč in remiz ter za ureditev pašnikov in obnovo sadnih nasadov. Za izboljšanje pasme bo nabavljeno več plemenke živine, zgrajeni bodo novi hlevi in staje, gnojišča, silosi, pitališča za svinje ter perutninarske farme. Nove mlekarne in živalnice mleka, kot tudi predelovalnice sadja bodo omogočile večjo predelavo pridelkov doma. Na kmetijstvo bodo pospeševalno vplivale tudi investicije v industriji, zlasti razširitev zmogljivosti za končno predelavo sadja in kmetijskih pridelkov. Razširjena trgovska mreža in večja skladišča v trgovini bodo tudi pospeševalno vplivala na kmetijstvo. Zadrage si morajo tudi s štipendiranjem zagotoviti visoko in srednje kvalificiran kmetijski in ekonomski kader, brez katerega ne bodo mogle izvesti teh nalog. S širjenjem kmetijskih tečajev in nadaljevalnega kmetijskega šolstva je treba močno poglobiti poznavanje moderne agrotehnike med proizvajalci in doseči s tem, kakor tudi z usmerjenjem pouka v reformiranih osemletkah, da bodo bolj pripravljeni sprejemati naprednejše metode kmetovanja.

8. Zlasti močno bodo povečala hektarske donose kmetijska posestva, ki bodo z zgledom vplivala na intenzifikacijo kmetijstva na svojem področju. Ker so posestva še neizgrajena, so potrebne velike investicije za gospodarske zgradbe, opremo in melioracije, za kar bo v tem obdobju vloženo za 1915 milijonov dinarjev.

Zemljiški fond kmetijskih posestev se bo povečal za 2213 ha, zlasti na področju melioracij, kar se bo doseglo z arondacijo obdelovalne zemlje SLP. Posestva bodo spremenila strukturo setve in zvišala hektarske donose ter tako povečala skupni pridelek, kar jim bo omogočilo znatno bolj povečati tudi stalož živine, kot se bo povečala površina posestev.

Sedanja majhna družbena kmetijska posestva se bodo združila v več novih kombinatov, ki se jim bodo pridružili manjši področni gozdni kompleksi izven GG. Na Barju bodo slabo izkoriščene barjanske površine SLP v celoti priložene posestvom. Za kmetijstvo neuporabna zemlja bo zasajena z gozdnimi drevmi, ostala pa se bo intenzivneje gnojila s hlevskim gnojem in se bo zato povečalo število živine na posestvih za 1000 enot. Nadaljevala se bodo melioracijska dela na barjanskih odvodnikih in na melioriranih zemljiščih ustanovile melioracijske skupnosti, ki bodo na podlagi kooperacijskih pogodb zagotovile sodobno obdelavo. V tem času bodo pripravljeni tudi kompletni elaborati za ureditev Barja tako z agrotehnične kot z organizacijske strani.

Posestvo Pčata bo z melioracijo zamočvirjenih travnikov povečalo površine tako, da bo lahko redilo še 500 krav molznic.

9. Naloga kmetijskih zadrug je predvsem, da organizirajo večje socialistične obrate in blagovno proizvodnjo na privatnem sektorju na temelju sodelovanja z zadrugo v raznih oblikah, s skupnim vlaganjem sredstev v proizvodnjo in skupno delitvijo dohodka. Zato morajo zadrage:

— opustiti vso nekmetijsko dejavnost in se posvetiti izključno organizaciji kmetijske blagovne proizvodnje;

— z najprimernejšimi organizacijskimi oblikami čim bolj pri-

blizati razpoložljivi strokovni kader proizvodnji;

- se gospodarsko okrepiti s sodelovanjem v kmetijski proizvodnji in se opremiti s sodobnimi proizvodnimi sredstvi.

V odnosih med zadrugo in združniki naj ne bi prevladovali enotni kooperacijski odnosi, temveč naj se pospešujejo različne oblike glede na razmere področja in posameznih kultur. Pospešujejo naj se tudi vse skupnosti, kot so: sadjarske, pašniške, melioracijske, strojne itd. Tako bo možno organizirati na zadrugi podlagi proizvodnje na komasiranih zemljiščih in uvesti vaški kolobar. V kooperacijo bo do leta 1961 vključeno 34% površin privatnega sektorja in bo skupna vrednost proizvodnje v kooperaciji znašala približno 5 milijard din.

Ker je eden glavnih pogojev za uspešno kooperacijo redna realizacija blagovne proizvodnje, morajo zadruge zagotoviti redno prodajo in odkup po vnaprej določenih obveznih cenah, ki ustrezajo proizvodnim stroškom, vendar pa ne smejo preprečevati realizacije vseh tržnih presežkov, pri čemer pa mora sodelovati tudi trgovska mreža. Glavni vir akumulacije mora biti sodelovanje v proizvodnji. Prevzete količine morajo zadruge odpremiti po najkrajši poti v potrošno središče.

Da bi lahko povečali uporabo posameznih pridelkov za prehrano, morajo zadruge pričeti s primerno predelavo in konserviranjem zelenjave ter s sušenjem in predelovanjem sadja v sadne sokove.

10. Občinski ljudski odbori morajo posvečati več pozornosti kmetijstvu, kar se mora pokazati tudi v njihovih perspektivnih programih. Kmetijske zadruge bodo na podlagi smernic v teh planih postavile svoje perspektivne programe. Občinski ljudski odbori naj preko zadrug odločno usmerjajo kmetijsko proizvodnjo in pomagajo kmetijskim zadrugam, da opuste svojo nekmetijsko dejavnost. Sredstva, ki jim pritekajo iz kmetijstva, morajo usmerjati izključno zopet v kmetijstvo.

XV. poglavje

Gozdarstvo

Sedanje stanje gozdov zahteva, da se za daljšo obdobje krepiti osnovni gozdni fond, zato je potrebno:

- vsklajati sečnjo z zmogljivostjo gozdov, upoštevajoč potrebe gospodarstva po lesu;
- z nogo krepiti ohranjen gozdove, meliorirati degradirane ter po razmejivosti s kmetijskimi površinami pogozditi zemljišča, kjer je gozd najbolj donosna kultura;
- iz posekane lesne mase povečati proizvodnjo tehničnega lesa;
- pospešiti gradnjo gozdnih cest v neodprta območja, s čimer bo možno zmanjšati odpadke lesne mase pri sečnji in spravilu;
- razvijati v zasebnih gozdovih kooperacijo in krepiti skupno gospodarjenje z gozdovi ne glede na lastniško razdrobljenost.

2. Do leta 1961 se bo letno povprečno sekalo 87% prirastka. Sekali se bodo močnejše listavci, in sicer 99% od prirastka. Sečnja in potrošnja se bosta vsklajevali z intenzivnim izkoriščanjem lesne mase tudi podmerne lesa, s čimer se bo blagovna proizvodnja povečala, ter z nadomeščanjem lesa z drugim materialom.

3. Skupna sečnja bo znašala v letu 1961 448.600 kub. metrov neto lesne mase, to je v primerjavi z letom 1956 za 9% več. Sečnja za blagovno proizvodnjo se bo povečala in s tem tudi proizvodnja tehničnega lesa, znižala pa za neblagovno potrošnjo. Zaradi racionalnejše izrabe lesa je treba forsirati žaganje prago namesto tesanja. Zvečala se bo proizvodnja hlodov za luščenje, a za kemično predelavo lesa se bo izkoriščala tudi neetapna lesna masa in žagarski odpadki iglavcev. Struktura izvoza se mora menjati v prid predelanega lesa.

4. Pri gojenju gozdov bo glavna naloga uvažanje sodobne nege. V tem obdobju bo opravljenih 2601 ha osnovnih pogozdovanj sečišč, starih posek in goljav ter 2615 ha meliorativnih pogozdovanj opustošenih gozdov. Zato je potrebno izvajati smotno vse vrste ukrepov za sodobno nego gozdov. Do leta 1961 se bo delež urejenih gozdov zvišal od 35% v letu 1957 na 95% leta 1961. Za gojitev, varstvo in gnojenje gozdov je predvideno 1244 milijonov dinarjev.

5. Za izvršitev postavljenih nalog je potrebno za 1285 milijonov dinarjev investicij ali 257 milijonov dinarjev letno, od tega bo 60% vložnih za zgraditev 51 km gozdnih cest.

6. Za izvedbo plana je treba izvajati združevanje zasebnih gozdnih posestnikov preko gozdarstvih poslovnih zvez in splošnih kmetijskih zadrug ter tako zboljšati načrtno gospodarjenje v zasebnih gozdovih. Za temeljitejšo obvladovanje sečnje zlasti krepiti strokovno nadzorstveno službo pri občinah. Celotni odkup lesa je treba usmeriti preko kmetijskih zadrug in jih zadolžiti za izvajanje plana gojitvenih del in vzdrževanje cest.

7. V lovskem gospodarjenju je treba zboljšati stanje koristne, zlasti pernatne divjadi in doseči biološko ravnovesje. Gojenje velike divjadi je treba uravnati sporazumno s kmetijstvom in gozdarstvom.

XVI. poglavje

Gradbeništvo

1. Dvig življenjskega standarda in večanje namenskih investicijskih skladov bo povzročilo porast gradbene dejavnosti v obdobju do leta 1961 za 39% na ozemlju okraja.

2. Z usmerjanjem investicij z industrije na kmetijstvo, energetiko, promet in družbeni standard se spreminja tudi značaj in velikost gradenj, zaradi česar bo potreben večji delež kvalificiranih delavcev, večja izbira gradbenega materiala in hiter razvoj in modernizacija gradbenega obrtništva. Zato je treba zagotoviti tesno sodelovanje projektantskih organizacij, urbanistov, investitorjev, gradbene operative in industrije gradbenega materiala.

Gradbena podjetja morajo preiti na gradnjo z uporabo prefabriciranih montažnih elementov, dovršitve dela pa industrializirati. Uvesti je treba standardizacijo in tipizacijo izdelkov v industriji gradbenega materiala, izvesti tipizacijo zasnov in opreme stanovanj in razširiti uporabo normativov. Tem zahtevam se morajo prilagoditi tudi projektantske organizacije pri izdelovanju projektov, katerih cena naj bo zato odvisna od ekonomičnosti zgradbe. Projekti naj se izdelujejo na podlagi natečajev, gradnjo na naj nadzira tudi projektant. Urbanistični organi bodo določili področja, na katerih bo mogoče v celoti uporabiti tipske stanovanjske projekte in organizirati gradnjo na industrijski

način z obvezno uporabo industrijsko izdelanih tipiziranih elementov.

Gradbena podjetja naj v sklopu svojih podjetij ali v kooperaciji povečajo obrtniške skupine ali ustanove nove in jih v potrebni meri mehanizirajo. Gradbenoobrtne obrate naj ustanavljajo tudi občine.

Za industrializiranje gradbenega dela je potrebno, da se zagotovi istočasno gradnja večjega števila stavb s poenostavljenimi konstrukcijskimi elementi na enem mestu. Zato naj občine pravočasno zagotovijo zadostne površine zemljišč za zidavo stanovanj. Etapna gradnja na večjih gradbiščih, industrializacija gradbene dejavnosti in organizacija lastnih gradbenoobrtnih obratov pri gradbenih podjetjih bo zagotovila tudi večjo kontinuiteto dela in zmanjšala sezonski značaj gradbeništva.

3. Za prehod na moderni način graditve je potrebno, da se izvrši rekonstrukcija v celotni industriji gradbenega materiala, uvedejo novi proizvodi zlasti tipski elementi, da se odpravi sezonski karakter dela in da se izgradijo nove zmogljivosti za deficitarni material. Proizvodnjo gradbenega materiala je treba organizirati tudi pri industrijskih podjetjih, kjer so za to pogoji.

4. Za uresničitev nalog gradbene operative bo treba vložiti v tem obdobju za 2948 milijonov dinarjev novih investicij, od česar bo uporabljeno 70% za nabavo mehanizacije in opreme.

Število delovne sile bo naraslo do leta 1961 za 22% ob njeni povečani produktivnosti. Fluktuacijo je treba znižati z gradnjo stalnih stanovanj za gradbince in prehranjevalnih centrov.

XVII. poglavje

Promet

1. Osnovne naloge prometa v bodočem obdobju so:

v železniškem prometu je glavna naloga urejanje ljubljanskega vozlišča in elektrifikacija proge Rakek — Zalog ter remont ali delna rekonstrukcija na ostalih progah.

V cestnem tovornem prometu je treba predvsem zagotoviti prevoz blaga med kraji, ki niso povezani z železnico, ostale prevoze pa koordinirati z železnico ali prepustiti drugim. Podjetja drugih strok naj obdrže predvsem tovornjake manjše nosilnosti za hitre prevoze na kratkih relacijah za lastne potrebe.

V cestnem potniškem prometu je zlasti treba zagotoviti reden in hiter prevoz potnikov in delavcev na delovna mesta in odmor. Za kritje potreb po avtobusih, trolejbusih in specialnih vozilih se mora skladno povečati tudi proizvodnja karoserij. Povečati je treba tudi zmogljivosti za vzdrževanje in popravilo vozil, k čemur je treba pritegniti tudi domačo avtomobilsko industrijo in zastopniška podjetja.

Na podlagi teh smernic in splošnega gospodarskega razvoja se predvideva splošno povečanje prometnih storitev in proizvodnje za 93%, in sicer po strokah:

železniškonamenska podjetja	117
javni tovorni promet	346
javni medkrajevni avtobusni promet	217
javni mestni osebni promet	119
avtotaktni promet	134
ostala dejavnost	169

2. Za predvideno povečanje zmogljivosti v prometu bo treba investirati do leta 1961 bruto 2769 milijonov delno iz amortizacijskih in lastnih skladov podjetij, ostanek pa s krediti iz družbenih sredstev. Nabavljeni bodo iz teh sredstev pred-

vsem tovornjaki in prikolice večje nosilnosti in novi avtobusi, delno pa se bodo gradile servisne delavnice in garaže.

Število delovne sile se bo povečalo za 27% ali za 859 oseb, pri tem pa je treba vključiti več kvalificiranega kadra, zlasti kvalitetnih šoferjev in avtomekanikov. Vzgoji strokovnega kadra bo treba zato posvetiti več skrbi. Zaradi počasnejšega naraščanja števila zaposlenih od naraščanja prometa se bo produktivnost dvignila za 25%.

XVIII. poglavje

Trgovina

1. S povečanjem fizičnega obsega industrijske proizvodnje za povprečno 8% letno in proizvodnje za osebno potrošnjo za 57% v primeri z letom 1956, z naraščanjem kmetijske proizvodnje za približno 10% letno in naraščanjem osebnih dohodkov prebivalstva za 7% letno, bo narasel promet v trgovini na drobno do konca leta 1961 za 74%, to je za 11,7% letno. Trgovina na debelo bo narasla za 77%, izvoz bo narasel za 12% letno, uvoz pa za 8% letno v skladu s smernicami zveznega perspektivnega plana.

2. Povečani promet in dosedanje relativno zaostajanje v razvoju trgovine narekujejo, da s posebno pozornostjo razširjamo trgovsko mrežo na drobno. Povečati je treba kapacitete mreže in zboljšati postrežbo s sodobno tehnično opremo, s pakiranjem blaga vnaprej, čemur se mora posvetiti že industrija in groistična trgovina, z avtomati in samopostrežbo in z odpiranjem trgovin z neprekinjenim obratovanjem. S tem bomo dosegli, da bo promet na enega zaposlenega v trgovini porasel za 34% in se znižalo število prebivalcev na eno prodajalno za 11%. Trgovina na drobno mora postati glavni posrednik med proizvodnjo in potrošnjo. Zato je treba čimbolj eliminirati nepotrebne vmesne člene, za kar je potrebno, da to nalogo opravljajo močnejše detajlistične gospodarske organizacije, katerih poslovanje je rentabilnejše in racionalnejše. Investicijska sredstva bodo s tem bolj skoncentrirana in vzgoja kadra bolj sistematična.

Delavska samouprava se bo lahko popolneje uveljavila in s tem notranja kot tudi družbena kontrola. Trgovske organizacije, ki se bavijo z vsakodnevnno preskrbo potrošnikov (špecerije, sadje, zelenjava, mleko, kruh, meso) se morajo približati značaju javnih služb. Zato je treba njihovo poslovanje tesneje povezati s stanovanjskimi skupnostmi ter organi lokalne uprave. Ta mreža naj bo locirana tako, da bo potrošniku pri roki.

Posebno pozornost je treba posvetiti tudi trgovini s sadjem in zelenjavo, ki kljub visokim maržam ne ustvarja presežkov za modernizacijo in razširitev mreže zaradi visokega kala, majhnih lokalov (branjarij), neustreznega vskladiščenja, pomanjkljive opreme in notranje organizacije ter razdrobljenosti. Občine naj s pravilno investicijsko politiko vplivajo na odpravljanje teh pomanjkljivosti in s tem na realnejše razlike med odkupnimi in prodajnimi cenami. V posameznih primerih je treba tudi individualno določiti višino trgovskih stroškov. Trgovina je dolžna organizirati učinkovito informativno službo o gibanju tržišča in uravnavati blagovni promet z vnaprejš sklenjenimi pogodbami, pogumneje se lotiti prodaje po kvaliteti. Trgovina naj pravočasno založi tržišče

z ustreznim sortimentom blaga in ustvarja potrebne intervencijske zaloge.

V mestih in industrijskih središčih je treba zlasti zagotoviti boljše preskrbo s kruhom, mlekom, mesom in kmetijskimi pridelki.

Da bi se povečale kapacitete pekarn, bo do konca leta 1959 zgrajena nova moderna pekarna v Ljubljani za Bežigradom z dnevno kapaciteto (v 16 urah) 20.000 kg kruha. Do konca leta 1961 pa se bo pričela gradnja druge take pekarnice.

Da se zagotovijo zadostne količine mleka, je treba organizirati intenzivno proizvodnjo mleka v neposredni okolici Ljubljane. »Ljubljanske mlekarne« so dolžne, da oskrbujejo potrošnike v mestu Ljubljani z zadostnimi količinami kvalitetnega mleka in drugimi mlečnimi izdelki ter preiti v celoti na preskrbo s pasteuriziranim mlekom.

Z izgradnjo nove mesne industrije v Zalogu se bo izvršila reorganizacija celotnega prometa z mesom, ki naj bi zagotovila Ljubljani in drugim potrošnim središčem okraja zadostne količine vseh vrst mesa in mesnih izdelkov.

Industrijska podjetja z zaključnim sortimentom naj v večjih krajih odpirajo svoje prodajalne, tovarne z dopolnjujočim sortimentom pa naj ustanavljajo skupne prodajalne, tako bo industrija bolje obveščena o potrebah potrošnikov. Trgovine, zlasti tiste s tehničnimi predmeti, naj organizirajo tudi servisno službo za popravila takih predmetov.

Trgovinska mreža na drobno se mora v tem obdobju povečati tako, da bo kapaciteta prodajnega prostora narasla v okraju za 43% (v Ljubljani za 65%), priročnih skladišč pa za 35% (v Ljubljani za 47%), medtem ko bo število prodajal naraslo v okraju le za 18% (v Ljubljani za 26%).

3. Z organizacijsko in tehnično krepitvijo trgovine na drobno se bo zmanjšalo posredovanje grostov, kar je treba podpirati, in naj se grosistična trgovina razvija samo tam, kjer neposredna povezava detajla s proizvodnjo ni najbolj smotrna. Kjer grosistična podjetja nimajo perspektive za obstoj, je treba grosistično trgovino skoncitrirati in njeno delo čimbolj mehanizirati. Trgovina na debelo naj odpira tudi svoje trgovine na drobno, ki jih lahko pozneje osamosvoji, v večjih središčih pa svoja podrobna skladišča enako kot tudi industrijska podjetja. Blago za drobno prodajo naj se v večji meri predhodno embalira.

4. V prometu s kmetijskimi pridelki naj bo zadruga izključni odkupovalec vseh tržnih presežkov, zato pa jo je treba organizacijsko, tehnično in kadrovske krepiti. Za realizacijo teh nalog morajo zadruge ustvarjati tudi potrebno akumulacijo predvsem na osnovi povečane proizvodnje preko kooperacije, ne pa z enostavnim nabijanjem marže. Poslovne zveze naj posredujejo pri prodaji tržnih presežkov na agencijski oziroma komisijski osnovi. Zadruge naj prodajajo čimbolj neposredno potrošniku.

V Ljubljani se bo organiziral trg na debelo, ki bo zagotovil krajšo pot kmetijskih pridelkov od proizvajalca do potrošnika, prodajo sortirane blaga po izvoru in kvalitetah, predembaliranje blaga in stalnost večjih intervencijskih zalog. S tem da bo koncentriral ponudbo in povpraševanje na enem mestu, pa se bodo formirale tudi pravilnejše tržne cene in zmanjšan

bo pritisk potrošnikov na proizvodna področja.

Tržnice se bodo organizirale v večjih industrijskih centrih in drugih delih Ljubljane, razširjena bo pa tudi centralna tržnica.

5. Za razvoj trgovine v tem obdobju bo vloženo 9512 milijonov dinarjev za osnovna sredstva. V trgovini na drobno bodo investicije usmerjene v glavnem v graditev 247 novih prodajal. Gradnja lokalov se mora prilagoditi krajevnim potrebam. V mestu Ljubljani in še posebno v centru naj se grade le večji lokali, da se omogoči popolnejša delitev dela in dvig prometa na prodajalec in na m² površine, kakor tudi večja kulturnost postrežbe. Skladišča za detajlno trgovino se bodo gradila predvsem pri podjetjih izven Ljubljane. Izboljšana bo tudi tehnična oprema in transport.

V trgovini na debelo bodo investicije usmerjene predvsem v gradnjo skladišč, ki že pri sedanjem obsegu prometa predstavljajo veliko oviro, tako da bi se do leta 1961 skladiščna površina povečala za 55%. V mestu se bodo gradila samo skladišča za industrijsko blago, pri katerem komercialni pogoji zahtevajo lokacijo v mestu. Predvidena je tudi gradnja novih poslovnih prostorov za podjetja, ki poslujejo v neprimernih prostorih ali v trgovskih in drugih lokalih. Skupno bo trgovina na debelo investirala 5116 milijonov dinarjev, od tega za Javna skladišča 1431 milijonov dinarjev.

6. S povečanjem prometa se bo morala izboljšati tudi založenost trgovin in povečanje zaloga. Predvideva se, da bodo zaloge v trgovini na drobno porastle za 2697 milijonov dinarjev, v trgovini na debelo za 4264 milijonov dinarjev, pri čemer bo hitrost obračanja narasla od 5,87 v letu 1956 na 7,5 v letu 1961.

7. Zaradi investicijskih vlaganj in boljših organizacijskih oblik bo v trgovini narasla produktivnost in bo zato število zaposlenih naraščalo počasneje kot pa promet, in sicer samo za 22% ali za 1921 oseb, kolikor je predvidenih novih delovnih mest. Za zagotovitev potrebnega kvalificiranega kadra je treba letno izsolati po 300 oseb, za kolikor mora vajska šola povečati svojo kapaciteto. Zgrajen bo tudi internat za 200 vajencev. Trgovska podjetja naj si z združevanjem sredstev povečajo možnost za graditev stanovanj za svoje osebe.

8. Potrošniški sveti so se v trgovini že uveljavili in so najbolj primerna oblika za povezavo trgovskih kolektivov in potrošnikov. Potrošniški sveti morajo tesno sodelovati z delavskim svetom, ki mora ukrepati po njihovih konstruktivnih predlogih in sklepih, po drugi strani pa morajo biti tesneje povezani s stanovanjskimi skupnostmi in občinami. Uspešen napredek trgovine se lahko doseže le z vsestranskimi napori vseh družbenih organizacij v medsebojnem sodelovanju. Pri tem morajo skrbeti, da se bo poslovanje odvijalo v obojestransko korist kolektiva in skupnosti in onemogočati negativne pojave kot neopravičeno dvigovanje cen, nepravilen odnos do potrošnikov in ozke osebne koristi v vodenju podjetja ter se pri tem strogo ravnati po zakonskih predpisih.

XIX. poglavje

Gostinstvo in turizem

1. Glede na naraščanje osebnih dohodkov prebivalstva in glede na razvoj turizma v okraju se pred-

videva, da bo promet v gostinstvu naraščal za povprečno 8,7% letno, tako da bi bil leta 1961 za 52% višji kot leta 1956. Glede na relativno zaostajanje gostinstva v primeru z razvojem drugih gospodarskih dejavnosti in glede na gornjo perspektivo je treba zlasti urediti in zgraditi obrate za prehrano in obrate za prenočevanje v najbolj kritičnih mestih, v večjih središčih pa še obrate za hitro postrežbo in samopostrežbo in jih tehnično in sanitarno bolje opremiti. Gostinstvo mora v tem obdobju začeti prehajati na ekonomsko kalkulacijo.

2. Najnujnejše je adaptirati in na novo zgraditi hotelske prenočinske kapacitete v krajih, kjer je že dosednji razvoj pokazal zanje potrebo in utemeljenost, ali kjer je utemeljeno gospodarsko izkoriščanje prirodnih pogojev zlasti v Ljubljani, Kamniku in na Vrhniki. V drugih občinah se bodo adaptirale ali dogradile tujske sobe v obstoječih gostiščih. V okraju se bo število sob za prenočevanje povečalo za 356 ali za 59%, od tega v Ljubljani za 216 ali 61%.

3. Za nudenje dnevne prehrane naj se usposobijo vse ustrezne obstoječe gostinske kapacitete. Menze bodo ustanavljala podjetja ali skupine podjetij za svoje delavce, v mestih pa za prehrano delavcev manjših podjetij tudi občine in stanovanjske skupnosti. V manjših krajih naj se zagotovi z drugačnim sistemom družbenih dajatev abonentska prehrana v splošnih gostiščih.

4. V tem obdobju bodo znašale bruto investicije 1835 milijonov dinarjev, od tega bo porabljenih 1112 milijonov dinarjev za novogradnjo in rekonstrukcije hotelskih in prenočinskih kapacitet, 200 milijonov dinarjev pa za novogradnjo obratov družbene prehrane. Vsa sredstva, ki pritekaajo občinam iz gostinstva in turizma, naj se vlagajo spet nazaj v to panogo.

5. Porast gostinskega prometa in nove kapacitete bodo zahtevale, da se do leta 1961 vključi v gostinstvo novih 500 delavcev, s čimer bi se število zaposlenih povečalo za 16%. Kader je treba vzgajati s priučevanjem nekvalificiranih delavcev in sprejemanjem vajencev. Gostinska zbornica bo organizirala tečaje za strokovno izpopolnjevanje in proučila pogoje za organiziranje gostinske vajske šole.

6. Očitno je, da turizem vpliva na povečanje dohodka gospodarskih panog, ki tvorijo njegovo materialno osnovo; vrhu tega z inozemskim turizmom dotekajo devize, medtem ko ta dejavnost domačemu človeku nudi oddih in razvedrilo, s čimer vpliva na rekreacijske delovne sile. Zato je potrebno, da se v tem obdobju močneje poživita ta gospodarska panoga kot važen gospodarski faktor in kot družbena potreba.

7. Poleg povečanih kapacitet v gostinstvu je treba za poživitev turizma zagotoviti tudi večanje števila zasebnih turističnih sob. Trgovsko omrežje se bo moralo še bolj prilagoditi potrebam turizma. Potrebam turizma naj služijo tudi razne servisne službe. Za povezavo turističnih področij je treba uvesti nove avtobusne proge, posebno ob nedeljah pa jih prilagoditi predvsem ljubljanskemu izletniškemu turizmu.

Turistična društva naj še tesneje sodelujejo s pristojnimi sveti občin kot iniciatorji za turistične investicije, ki naj nakazujejo potrebe in dajejo predloge, skrbje za olepšavo kraja, aktivizirajo za turistično dejavnost prebivalstvo, skrbje za mar-

kacije in opravljajo propagando v sodelovanju z gostinskimi podjetji. Za to turistično zlasti propagandno dejavnost bodo zagotovljena dodatna sredstva iz dela turistične takse, za širšo individualno propagando pa bodo skrbela sama gostinska podjetja.

8. Predvideva se, da se bo število nočnin do leta 1961 dvignilo za 62%, povečala pa se bo tudi povprečna doba bivanja turistov.

XX. poglavje

Obrt

1. Z nadaljnjo rastjo gospodarstva in prebivalstva ter večjo stanovanjsko izgradnjo kakor tudi zaradi mehanizacije kmetijstva in prometa se bodo še večale potrebe po obrtnih storitvah in komunalno servisnih službah. Serijsko proizvodnjo bo od obrti prevzemala industrija, v obrti pa bodo nastajale nove specializirane stroke.

Zato je potrebno, da industrija sprosti zmogljivost zasebne obrti za individualne storitve in da se organizira serijska proizvodnja gradbenih elementov v industriji in s tem sproste nezadostne kapacitete gradbene obrti za storitve. Prav tako naj se skupaj s stanovanjskimi skupnostmi organizirajo komunalni servisi in servisi za osebne storitve, industrijska in trgovska podjetja naj ustanavljajo servisne delavnice za popravilo izdelkov, v obrti naj se tudi organizira kooperacija, organizira naj se izdelava in prodaja obrtnih izdelkov preko agencij zaradi izdelave na domu, obstoječa mreža obrtnih delavnic naj se razširi in se pri tem poskrbi, da bo obrt redno preskrbljena z reprodukcijskim in tehničnim materialom domačega in tujega izvora.

2. Vrednost obrtne proizvodnje in storitev bo narasla od 14.372 milijonov dinarjev v letu 1956 na 19.938 milijonov dinarjev leta 1961 ali za 39%, kar znaša 7,6% letno. Pri tem bo vrednost proizvodnje in storitev v družbenem sektorju narasla za 57%, v zasebnem pa za 11%. Zaradi takega povečanja proizvodnje bo treba povečati tudi število zaposlenih za 3815 oseb ali v družbenem sektorju za 38% in v zasebnem sektorju za 6%. Računa se, da bo produktivnost dela naraščala v družbenem sektorju letno za 4%, v zasebnem pa za 1%.

3. Ljudski odbori naj pri določanju družbenih obveznosti teže za čim širšo pavšalizacijo vseh obrtnikov, ki delajo brez tuje delovne sile in skrbje za strokovni dvig vajencev. Družbene obveznosti obrti morajo temeljiti na prometu in zmogljivosti obratov, obdavčitev zasebne obrti naj se ravnja po višini dajatev družbenega sektorja.

4. Predvideva se, da bosta v tem obdobju ustanovljena v okraju 502 nova obrata, kar znaša 10% od števila v letu 1956. V družbenem sektorju bo novo ustanovljenih 222 obratov ali 35%, ostanek pa v zasebnem sektorju, ki bo obsegal predvsem manjše storitvene obrate, medtem ko bo družbeni sektor razvil močnejše obrate tudi za proizvodno obrt ter okoli 100 servisnih delavnic pri stanovanjskih skupnostih. Novi obrati bodo ustanovljeni predvsem v strokah, kjer je najbolj pereče pomanjkanje zmogljivosti, in sicer v obrti za osebne storitve in v elektrotehnični, gradbeni, tekstilni, lesni in kovinski stroki. V drugih strokah se bodo razvile predvsem komunalno-servisne službe, usluge krojačev, šivilj, čevljarjev, brivcev, frizerjev, ključavničarjev, kovačev, mehanikov, radio-

mehanikov, zidarjev, tesarjev, parketarjev, kamnosekov, keramikov, pekarjev, soboslikarjev in pleskarjev. V urbanističnih načrtih je treba predvideti tudi mrežo novih delavnic, prostore zanje pa naj zagotovo investitorji tudi pri vseh novogradnjah.

5. Predvideva se izgradnja ozir. adaptacija ca. 23.000 m² novih delavnic. Za to kot tudi za opremo novih delavnic, za dopolnitev in zameno opreme v že obstoječih se predvideva 3144 milijonov dinarjev investicijskih sredstev. Vsa sredstva, ki jih ustvari obrt, se morajo usmeriti nazaj v obrt. Ustanovile se bodo mojstrske šole za izpopolnitev visokokvalificiranega in kvalificiranega kadra ter posebne mojstrske šole za vsestransko zlasti gospodarsko izpopolnitev vodstvenega kadra, okrajna obrtna zbornica pa bo prirejala občasne letne strokovne tečaje za določene stroke, na katerih se bo kvalificirani kader seznanil s novimi tehnološkimi postopki. Kvalifikacijski sestav zaposlenih v obrti se bo tako precej izboljšal. Glavni vir kvalificirane delovne sile bodo vajenci, ki se bodo morali letno vključiti v obrt na novo povprečno po 1255. Mladina naj se usmerja v deficitne stroke, kar se zagotovi tudi z višjimi nagradami in štipendijami. Proučiti je treba tudi reformo vajenskega šolstva glede učnih programov in skrajšanja uka. Potrebno je tudi povečati zmogljivost vajenskih šol. Zato se bodo gradile nove šole: za mešane stroke v Ljubljani, Domžalah in Mengšu, za avtomehansko stroko in za gradbeno stroko pa v Ljubljani, s čimer se bo zmogljivost povečala za 400 mest. Pri novih šolah bodo obstajali tudi vajenski domovi, katerih kapaciteta se bo povečala za 54%, kar bo omogočilo vključevanje vajencev tudi s podeželja.

CETRTI DEL

Sklenne določbe

XXI. poglavje

Izvrševanje perspektivnega plana

1. Okrajni ljudski odbor in občinski ljudski odbori morajo v svojih tekočih družbenih planih kakor tudi v odlokih in drugih predpisih za urejanje gospodarjenja zagotoviti izvajanje in uresničitev smernic in ciljev zveznega in republiškega perspektivnega plana kakor tudi smernic in ciljev v tem perspektivnem planu.

2. Gospodarske organizacije morajo v svojem poslovanju uresničevati cilje in naloge zveznega, republiškega in okrajnega perspektivnega plana in ustreznih tekočih planov, s katerim se ti izvajajo.

XXIII. poglavje

Ostale določbe

1. Dokumentacija z dokumentacijskimi elaborati k družbenemu planu gospodarskega razvoja Okraja Ljubljana za razdobje 1957—1961 je sestavni del tega plana.

2. Rezultati, doseženi na podlagi družbenih planov okraja za leti 1957 in 1958, se štejejo v izvršitev tega plana in so v njem že upoštevani kot plan za ti leti.

3. Ta plan velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 01/5-59.

Ljubljana, dne 28. aprila 1959.

Predsednik

okrajnega ljudskega odbora:
dr. Marijan Dermastia l. r.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA CERKNICA

209.

Na podlagi 16. člena zakona o nacionalizaciji zgradb in gradbenih zemljišč (Ur. list FLRJ št. 52-890/58) je občinski ljudski odbor Cerknica na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 11. aprila 1959 sprejel

ODLOK

o tem, katere zgradbe se štejejo kot zgradbe za počitek in oddih lastnika

1. člen

Za zgradbe, ki služijo za počitek in oddih lastnika po prvem odstavku 16. člena zakona o nacionalizaciji zgradb in gradbenih zemljišč, se štejejo zgradbe, ki so bile zgrajene za počitek in oddih lastnika zgradbe oziroma njegovih družinskih članov:

1. če skupna uporabna površina stanovanjskih prostorov ne presega 70 m², pri čemer se ne štejejo stranski prostori;

2. če zgradbo lastnik in njegovi družinski člani sami uporabljajo za oddih in počitek, oziroma jo dajejo za počitek in oddih na razpolago tudi drugim osebam.

2. člen

Če je bila stanovanjska ali poslovna zgradba preurejena v zgradbo za počitek in oddih, se lahko šteje za zgradbo po prvem odstavku 16. člena zakona tudi, če presega 70 m² skupne uporabne površine, če so izpolnjeni ostali pogoji 1. člena.

3. člen

Kot zgradbe za počitek in oddih po prvem odstavku 16. člena zakona se ne štejejo takšne zgradbe, ki so glede na gradbeni načrt in način gradnje (konstrukcijske elemente, gradbeni material, razporeditev prostorov, instalacijske naprave in podobno) zgrajene tako, da lahko trajno služijo kot redno stanovanje.

4. člen

Če je bila zgradba, ki izpolnjuje pogoje iz 1. oziroma 2. člena tega odloka z odločbo stanovanjskega organa dodeljena kot stanovanje drugi osebi, se ne glede na to šteje kot zgradba za počitek in oddih, vendar s tem niso prizadete pravice stanovanjskega upravičenca.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 04/1-1672/1.

Datum: Cerknica, 13. aprila 1959.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:

Jože Telič l. r.

OBČINA DOMŽALE

210.

Na podlagi 4. točke odredbe o določitvi sklopnine za javne plemenjake (Uradni list LRS št. 2/57 in 3/58) je Svet za kmetijstvo občinskega ljudskega odbora Domžale na seji dne 7. maja 1959 sprejel

ODREDBO

o uvedbi umetnega osemnjenja

1.

Za celotno območje občine Domžale se odreja umetno osemnjenje krav in telic.

2.

Prirodno pripuščanje je izjemoma dovoljeno na območju naslednjih kmetijskih združenj:

1. na območju Kmetijske zadruge LUKOVICA v naseljih: DUPELJE, STRAZA, ČEPLJE, OBRSE, PRESERJE, TRNOVCE, PODGORA, ZLATO POLJE, BREZOVICA, MALA LASNA, VRH, KORENO in KRANJE BRDO;

2. na območju Kmetijske zadruge BLAGOVICA v naseljih: VOŠČE, MALI in VELIKI JELNIK, ČESNICE, LIPA, POLJANE, SELCE, GABERJE, GORENJE, PRILESJE, PREVOJE, JAVORJE, SUSA in LOG;

3. na celotnem območju Kmetijske zadruge TROJANE;

4. na območju Kmetijske zadruge MORAVČE v naseljih ZGORNJA in SPODNJA JAVORSKA, VRH-POLJE, ZGORNJI TUSTANJ, NEGOSTRN, VINJE, SV. MOHOR, SERJUČE, PRETEŽ, KRIZATE, VOJNI DOL, PODGORIC, MUZGA, ZGORNJI in SPODNJI PREKR, VELIKA VAS, HRIB NAD RIBČAMI, ZALOG pod Miklavžem, DESEN, GRMACA, KATARIJA, Stancelaze, Štebalija, Kovačija, Štorovje, Podbrdo, Žerenk in Gora sv. Florjana.

3.

Prirodno pripuščanje je izjemoma dovoljeno:

a) za plemenice z območja umetnega osemnjenja, če to dovoli pristojni veterinar po predhodnem pregledu glede na zdravstveno stanje živali;

b) za posamezna območja ali za posamezne plemenice, če je to potrebno v študijske namene, po predhodni odobritvi sveta za kmetijstvo ObLO.

4.

V krajih, kjer je izjemoma dovoljeno prirodno pripuščanje, se lahko izvaja tudi umetno osemnjenje.

5.

Veterinarska postaja Domžale je dolžna uvesti vsakodnevno osemnjenje povsod tam, kjer navadno pripuščanje ni dovoljeno.

6.

Ta odredba velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 03/8-2691/1.

Datum: 7. maja 1959.

Predsednik

Sveta za kmetijstvo ObLO:

ing. Metod Kropivšek l. r.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora

Franc Habjan l. r.

211.

Na podlagi 16. člena zakona o nacionalizaciji zgradb in gradbenih zemljišč (Uradni list FLRJ št. 52/58) je občinski ljudski odbor Domžale na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 21. aprila 1959 sprejel

ODLOK

o tem, katere zgradbe se štejejo kot zgradbe za počitek in oddih lastnika

1. člen

Za zgradbe, ki služijo za počitek in oddih lastnika po prvem odstavku 16. člena zakona o nacionalizaciji zgradb in gradbenih zemljišč se štejejo zgradbe, ki so bile zgrajene za počitek in oddih last-

nika zgradbe oziroma njegovih družinskih članov:

1. če skupna uporabna površina stanovanjskih prostorov ne presega 70 m², pri čemer se ne štejejo stranski prostori;

2. če zgradbo lastnik in njegovi družinski člani sami uporabljajo za oddih in počitek oziroma jo dajejo za počitek in oddih na razpolago tudi drugim osebam.

2. člen

Če je bila stanovanjska ali poslovna zgradba preurejena v zgradbo za počitek in oddih, se lahko šteje za zgradbo po 1. odstavku 16. člena zakona tudi, če presega 70 m² skupne uporabne površine, če so izpolnjeni ostali pogoji 1. člena.

3. člen

Kot zgradbe za počitek in oddih po 1. odstavku 16. člena zakona se ne štejejo takšne zgradbe, ki so glede na gradbeni načrt in način gradnje (konstrukcijske elemente, gradbeni material, razporeditev prostorov, instalacijske naprave in podobno) zgrajene tako, da lahko trajno služijo kot redno stanovanje.

4. člen

Če je bila zgradba, ki izpolnjuje pogoje iz 1. oziroma 2. člena tega odloka z odločbo stanovanjskega organa dodeljena kot stanovanje drugi osebi, se ne glede na to šteje kot zgradba za počitek in oddih, vendar s tem niso prizadete pravice stanovanjskega upravičenca.

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 03/2-2782/1.

Dne 21. aprila 1959.

Predsednik

občinskega ljudskega odbora:

Franc Habjan l. r.

OBČINA LJUBLJANA-SIŠKA

Razpis

Komisija za uslužbenske zadeve občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Siška razpisuje v svojem upravnem aparatu sledeča službena mesta:

1. pravnega referenta

2. računovodje na oddelku za finance

3. strojepisca (-ke)

Vsa delovna mesta so sistemizirana in prosta.

Pogoji za sprejem: ad 1. pravna fakulteta, ad 2. srednja strokovna izobrazba, ad 3. nižja strokovna izobrazba in znanje strojepisja najmanj za strojepisca II. razreda.

Plača po predpisih o javnih uslužbenih.

Pravilno kolkovane prošnje s kratkim življenjepisom vložite do 5. junija 1959 pri občinskem ljudskem odboru Ljubljana-Siška, Zupančičeva 6.

Komisija
za uslužbenske zadeve

Vseбина

24 Družbeni plan gospodarstva razvoja okraja Ljubljana za razdobje od 1957 do 1961. leta

209 Odlok o tem, katere zgradbe se štejejo kot zgradbe za počitek in oddih lastnika občine Cerknica

210 Odredba o uvedbi umetnega osemnjenja občine Domžale

211 Odlok o tem, katere zgradbe se štejejo kot zgradbe za počitek in oddih lastnika občine Domžale

Razpis delovnih mest v upravi občine Ljubljana-Siška